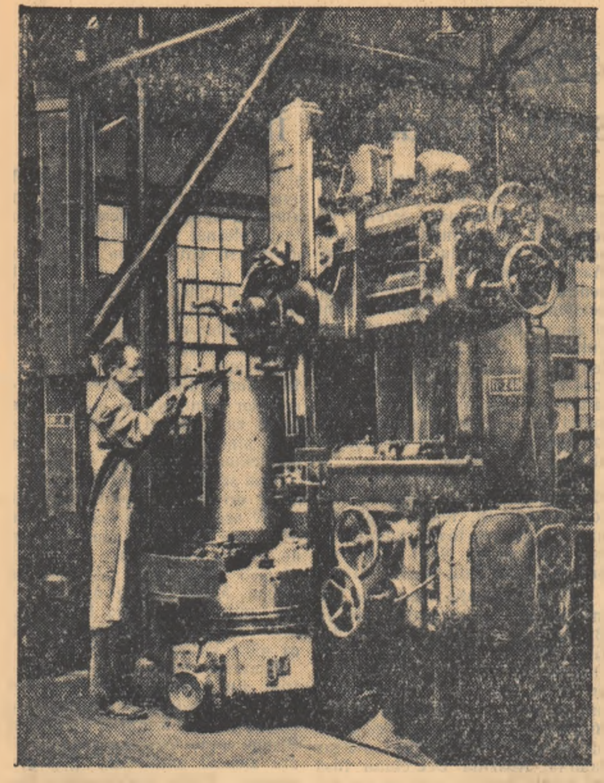
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2286 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 9 septembrie 1956

La Fabrica de piese de schimb C.F.R. din Galați lucrează mulți tineri bine calificați, bine pregătiți. In fotografie: U.T.M.-istul Tudoran Toma, strungar din secția mecanică, lucrează la un strung Carusel, un tambur necesar unei benzi rulante. Datorită unei bune organizări a muncii și o justă folosire a capacității de lucru a mașinii, el realizează în mod permanent importante depășiri de normă, care în prima decadă a lunii august au atins cifra de 180 la sută.

Tribuna EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

Problema nr. 1 — asigurarea furajelor

Omul gospodar își face vara sanie și iarna car. In dorința de a fi gospodari din ce în ce mai buni, noi, lucrătorii gospodăriei agricole de stat Jegălia, regiunea Constanța, ne-am străduit an de an să intrăm în fiecare campanie agricolă bine pregătiți, încă cu multă vreme înainte de începerea acesteia. De aceea, ne pregătim de pe acum pentru lungile luni de iarnă.

Iarna nu mai înseamnă, pentru cei ce muncesc în agricultură, o perioadă de inactivitate, de timp irosit în taclale sporovăite la gura sobei; pentru noi înseamnă o campanie lungă, complexă, de pregătire a însămînțărilor de primăvară, de reparare a mașinilor și uneltelor, de îngrijire a animalelor. Vara, creșterea animalelor nu constituie o problemă greu de rezolvat din punct de vedere al adăposturilor și al hranei. Cînd temperatura coboară însă sub zero grade, iar zăpada albește cîmpul, cei ce n-au pregătit din vreme condițiile pentru iernarea animalelor dau din colț în colț. Pentru ca să preîntîmpinăm asemenea surprize neplăcute noi am luat de pe acum măsuri, am socotit fiecare kilogram de nutreț necesar unei furajări raționale pe o durată lungă și am calculat fiecare metru pătrat de adăpost. Cu mici excepții (lucrările ce sînt în curs de executare) putem să considerăm terminate pregătirile pentru iernarea animalelor. Iată ce am făcut:

In primul rînd am complectat personalul care deservește sectorul zootehnic, astfel încît să fie asigurată îngrijirea animalelor în condiții bune. Și pentru că oamenii sînt cei care, prin munca lor, fac să crească producția sectorului și productivitatea animalelor ne-am îngrijit în primul rînd de îmbunătățirea condițiilor lor de viață și de muncă. Familiștii care locuiesc în incinta gospodăriei au primit locuințe, alții și-au făcut case proprii prin creditele acordate de stat, iar tinerii necăsătoriți sînt cazați într-un dormitor utilat cu tot necesarul. Toți muncitorii se pot aproviziona cu lemne și alimente prin intermediul gospodăriei, iar pentru nevoile zilnice le stau la dispoziție cele două magazine — alimentar și textil — pe care cooperativa le-a deschis în incinta gospodăriei. Clubul, stația de radioamplificare, biblioteca oferă tuturor posibilități de odihnă plăcută și folositoare după orele de muncă.

Adăposturile pentru animale au fost reparate și dezinfectate, iar pentru oi este în curs de execuție un nou saivan. Nici un animal nu va suferi din cauza prea marii aglomerări într-un spațiu restrîns.

Problema nr. 1 însă, aceea care ne-a preocupat în mod deosebit, a fost asigurarea furajelor. Dacă cele amintite mai puteau fi amînate din cauza unor greutăți, asigurarea bazei furajere nu suferea nici o zi întîrziere; este o muncă de sezon și orice tărăgănare atrage după sine pierderi însemnate (cantitative și calitative) care abia în iarnă se fac simțite. Am pornit deci bătălia pentru depozitarea unei cantități cît mai mari de nutrețuri. Cantitatea nutrețurilor asigură întreținerea animalelor pe o perioadă mai lungă, însă factorul de bază pentru mărirea productivității animalelor este calitatea. Noi am urmărit în egală măsură aceste două obiective. Pentru vară am avut un fel de conveier verde, alcătuit din lucernă, iarbă de sudan și porumb furajer. Cu alte cuvinte, animalelor li s-a asigurat tot timpul hrană verde. Obișnuite cu acest regim alimentar, de bună seamă că, dacă în iarnă le-am fi hrănit numai cu coceni uscați, paie și cîteva boabe, am fi înregistrat însemnate pierderi la producția de lapte, la creșterea în greutate. Le-am pregătit deci o „pășune" pentru iarnă. Am dat atenție deosebită porumbului pentru siloz pentru că „ne îndulcisem la această miere" încă de anul trecut. Atunci am însilozat porumbul de pe o suprafață de 115 hectare și cu toate că n-am avut vaci de rasă pură, multe din ele fiind chiar noi în gospodărie, am reușit să obținem o medie zilnică de 8 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Așadar anul acesta am continuat experiența bună de anul trecut și am rezervat pentru porumbul de siloz o suprafață de 121 hectare, din care am însilozat pînă acum recolta de pe o suprafață de peste 100 hectare. Și, după cum am amintit, pentru ca hrana să fie cît mai variată, am mai însămînțat tot pentru siloz 7 hectare cu sfeclă furajeră. La acestea se mai adaugă următoarele: borceag de pe o suprafață de 100 hectare, ovăz-fîn de pe 31 hectare, iarbă de sudan de pe 31 hectare, porumb-fîn de pe 40 hectare și cîteva vagoane de lucerna, toate clădite frumos în apropierea grajdurilor.

Prin depozitarea tuturor furajelor în apropierea locurilor unde vor fi consumate, am ușurat mult și munca oamenilor din sectorul zootehnic.

Pentru toate aceste realizări, conducerea gospodăriei mulțumește călduros tinerilor care nu și-au precupețit eforturile și au participat la toate acțiunile întreprinse pentru asigurarea furajelor. In sectorul zootehnic muncesc mulți tineri fruntași — îngrijitorul Traian Baicu, mulgătorul Vasile Pintescu, brigadierul zootehnic Ion Marin, mulgătorul Ilie Ceciu și alții. In sprijinul lor, pentru pregătirea hranei animalelor gospodăriei, au venit tractoriștii fruntași Vasile Chirea și Constantin Miu, care au sprijinit tocarea porumbului, utemistul Marin Toader, maistru de culturi, zootehnistele Margareta Pica, Eugenia Andronache și alții.

Tinerii au înțeles că în problema asigurării condițiilor pentru iernarea animalelor trebuie să-și spună și ei cuvîntul și, răspunzînd inițiativei tinerilor din G.A.S. Jimbolia, au contribuit cu toate forțele la asigurarea condițiilor pentru iernarea animalelor gospodăriei. Ne mîndrim cu ei și-i prețuim pentru ajutorul pe care l-au dat.

ION ZAPOROJAN
directorul gospodăriei agricole de stat Jegălia, regiunea Constanța

O nouă mîndrie a patriei

BICAZ. — Zilele acestea Fabrica de azbociment de la Bicaz, cea mai mare fabrică de acest gen din țara noastră și una dintre cele mai moderne din lume, a intrat în funcțiune cu întreaga capacitate. La numai o lună de zile după darea în funcțiune a liniei tehnologice pentru fabricarea plăcilor ondulate de azbociment a început să producă și cea de-a doua linie. Linia pentru tuburi de azbociment, care vor fi folosite în locul tuburilor de metal la instalarea de conducte de alimentare cu apă de canalizare etc.

Inzestrată, ca și prima linie pentru plăci ondulate, cu utilaj de înaltă productivitate primit din Uniunea Sovietică, care asigură mecanizarea aproape integrală a procesului de fabricație, noua linie tehnologică va produce anual circa 600 km. de tuburi de azbociment cu un diametru interior de 50—150 mm. Deservirea fabricii va fi asigurată de cadre de muncitori și tehnicieni pregătiți pe lîngă fabrici asemănătoare din Uniunea Sovietică și R.P. Bulgaria, precum și în școala de calificare care a funcționat pe șantier.

După probele tehnologice, în cadrul cărora au fost obținute produse de bună calitate și s-a constatat buna funcționare a utilajelor, noua linie tehnologică a fabricii a început producția tuburilor de azbociment.

Să sprijinim respectarea drepturilor legale ale tineretului muncitor!

Cum sînt promovați tinerii absolvenți

In economia națională, uzinele „30 Decembrie" din Arad au un rol important, ele contribuind la satisfacerea nevoilor oamenilor muncii cu bunuri de larg consum.

In ultima perioadă la noi s-au obținut succese importante. In sectorul filatură s-au realizat astfel în acest an economii în valoare de 900.000 lei. Numai ridicarea turației la ringuri cu 1 la sută a adus în primul semestru o economie de 40.000 lei. Succese asemănătoare s-au obținut în țesătorie, unde s-au introdus regulile de exploatare tehnică și s-au aplicat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, în acest an au fost date peste plan 138.831 m.p. țesături, procentul produselor de calitatea I-a a sporit cu 3 la sută, iar productivitatea muncii a crescut, față de plan, cu 7,95 la sută.

Nu există loc de muncă unde tineretul, urmînd exemplul comuniștilor și al celor mai buni muncitori vîrstnici fără de partid, să nu-și fi spus cuvîntul în obținerea acestor succese. Uzina se mîndrește cu tineri ca Vasile Tomuța, Ion Moraru, Dumitreana Scarlat, evidențiată cu diploma de fruntașă în cinstea zilei de 23 August, Geta Vechiu din țesătorie, Xenofon Baloș, Ilarion Bunzac din sectorul regie, Ștefan Grecu de la finisaj. Un aport deosebit l-au adus cele 17 brigăzi de tineret și cele 15 posturi utemiste de control. Trebuie evidențiată brigada utemistei Elena Modreanu din schimbul B al filaturei, ale cărei depășiri oscilează între 5-20 la sută, brigada de la controlul calității din finisaj, schimbul A, condusă de Elena Kling, brigăzile de la țesătoria I și 2.

Rezultatele brigăzilor și ale tinerilor muncitori nu pot fi despărțite de munca tinerilor ajutori de maiștri. Conștiinciozitatea de care dau dovadă tinerii ajutori de maiștri, Kristo Carol și Drecin Petru, absolvenți ai Școlii profesionale, David Lazăr din filatură, Hubert Ioan, Soceanu Iosif din țesătorie, Drik Viorica, Șandru Ivanca de la finisaj și alții este cunoscută.

Foarte mulți tineri se bucură de ajutorul maiștrilor cu o experiență îndelungată în producție cum sînt maiștrii Matușinca Andrei, Popa Aurel, Jiurjiuc Ion de la filatură, Bătrîn Maxa, Țiganu Ioan din sectorul regie, Cherecheș Mihai din țesătorie și alții.

Din păcate, avem încă destul tineri care nu-și îndeplinesc sarcinile de plan și sînt indisciplinați. Așa este cazul utemiștilor Ardeleanu Ivantie și Pincotan Florian, filatori, care au părăsit lucrul mergînd să doarmă în parc, al lui Dumitrovici Dumitru, ajutor maistru I la țesătorie, care are o atitudine necivilizată față de vîrstnici, al lui Neag Pavel, țesător, indisciplinat, al lăcătușilor Miziri Iosif, Moga Ștefan, Nemeth Ștefan, chiulangii. Un caz grav de călcare a disciplinei în producție îl constituie fapta țesătorului Ni[illegible]u Constantin. Fiind în schimbul de noapte el a părăsit locul de muncă și s-a culcat în filatură, în camerele de amestec al bumbacului, în timp ce putea produce la cele patru războaie la care lucrează 122 m.p. țesături.

Mobilizarea tineretului în producție a constituit o problemă de căpetenie pentru comitetul U.T.M. și birourile organizațiilor de secție U.T.M. Pentru aceasta au fost instruite brigăzile și posturile U.T.M. de control, au fost organizate schimburi de experiență cu uzinele „Teba", „Iosif Ranghet", „Gheorghe Dimitrov". De asemenea s-a discutat cu tinerii indisciplinați, iar cazurile cele mai grave au fost dezbătute în ședințe de comitet și în adunări ale organizațiilor de bază U.T.M.

Și în munca comitetului U.T.M. au existat multe lipsuri. După părerea noastră cauza se află în slaba legătură dintre conducerile sectoarelor și comitetul U.T.M.

Dacă tinerii trebuie să-și îndeplinească obligațiile ce le revin ca muncitori, ei trebuie să se bucure pe deplin și de drepturile prevăzute de legislație, de încrederea, dragostea și sprijinul conducerilor administrative și al organelor sindicale.

Tinerii noștri se bucură astăzi de condiții omenești de viață. Căminele muncitorești ale întreprinderii noastre sînt amenajate cu confortul necesar. Comitetul U.T.M. nu s-a preocupat însă prea mult să educe tinerii din cămine. Nici pînă acum nu s-au lichidat furturile, cu toate că au fost eliminate elemente necinstite cum

(Continuare în pag. II-a)

Azi INCEPE CIRCUITUL CICLIST AL R. P. R.

In legătură cu circuitul ciclist al R.P.R. care se dispută începînd de azi am cerut părerea lui Marin Niculescu.

Părerile lui MARIN NICULESCU

Să vi-l prezentăm pe Marin Niculescu? Credem că nu e nevoie. Animatorul principal — pînă în urmă cu cîțiva ani — al tuturor curselor cicliste din țară și chiar a unora din străinătate, nu are nevoie de recomandare. Deci să intrăm direct în subiect.

...L-am găsit la sediul asociației „Flamura Roșie"... I-am solicitat cîteva minute. Nu ne-a refuzat. Am discutat în primul rînd despre traseu:

— Se pare că anul acesta a fost ales mai bine, lucru care nu face decît să bucure pe cicliști.

— Ce avantaje prezintă?

— Sînt mai multe. In primul rînd, numai 190 km. de drumuri de țară. Deci mai puține pene, mai puține defecțiuni mecanice. Intr-un cuvînt mai puține „ghinioane" și foarte multe șanse egale. Defecțiunile nu vor mai influența astfel cît de cît clasamentul general al competiției. In plus, traseul este circa 60 la sută plat, are mai puține vîrfuri de urcat și astfel o medie orară mai ridicată;

— Intr-adevăr, mediile orare n-au trecut niciodată în edițiile precedente ale circuitului R.P.R. de 38,500 km. Acum la cît se speră?

— Cel puțin 36-37 km. Poate și mai mult. Bonificațiile acordate la fiecare etapă vor stimula aceasta. Trebuie să spun că au făcut pregătiri intense toți cicliștii care vor lua startul. Asta va face ca întrecerea să fie mai combativă, iar rezultatele, cred surprinzătoare.

— Vreun pronostic?

— Să mă încumet? Fie! Cu totul personal însă. In ce privește lupta pe echipe, aceasta se duce direct între C.C.A. și Dinamo. Ambele echipe formează loturi omogene, puternice, cu mari posibilități.

— Cît despre viitorul cîștigător individual?

— Aici e ceva mai complicat. In orice caz cîștigătorul va fi probabil unul din cei 10-12 cicliști dintre care se formează de obicei lotul țării. Spun asta cu regret. De ce? Pentru că pur și simplu acestui lot de cicliști fruntași i se adaugă foarte greu elemente tinere. De altfel, în circuit tinerii cicliști vor fi urmăriți îndeaproape de către specialiști! In orice caz, cicliștii care au participat recent la „Turul Europei" au un cuvînt greu de spus.

— In legătură cu „Turul Europei" credem că sînteți dator opiniei publice din țara noastră cu cîteva explicații. Aceasta, ținînd seama că ați însoțit pe cicliștii noștri în calitate de antrenor.

— Da, și am să profit de acest prilej. Trebuie să înțelegem în cunoștință de cauză rezultatele obținute. Aceasta ținînd seama că:

— cicliștii noștri n-au cunoscut traseul turului de loc, nu au avut o pregătire adecvată specificului cursei (trecerea nu mai puțin decît a cinci lanțuri de munți); nu am avut experiența unor astfel de curse. In plus, adversari redutabili.

Din tot timpul întrecerii ca și din contactele personale cu sportivii francezi, italieni etc. cicliștii noștri au cîștigat o experiență bună, cunoștințe tehnice care ne vor fi de folos în viitoarele competiții internaționale.

Am de reproșat cicliștilor noștri doar lipsa de încredere în propriile forțe și o prea mare supraapreciere a adversarilor. De asemenea și lipsa — în primele etape — a unei combativități cu totul inexplicabile și apoi prea ușoara descurajare după insuccesul primei etape.

Revenind la viitorul cîștigător al circuitului R.P.R. cred că acesta se află printre C. Dumitrescu, C. Șandru, N. Maxim, I. Vasile, Șt. Ștefu, G. Moiceanu.

— Ce etape vi se par mai dificile?

— Sînt mai multe: Pitești-Sibiu cu drumuri neasfaltate, cu cîteva urcușuri (Dealul Negru); Deva-Arad 140 km.

O piatră de încercare pentru cei care vor ocupa primele locuri în clasament; Cluj-Sibiu, cu dealul Feleacului, după mai bine de 1.200 km. parcurși.

— O ultimă întrebare...

Despre cicliștii Flamurei Roșii — în această competiție.

Iau startul C. Șandru, L. Popov, I. Baciu, O. Bosniak, N. Franke. Regret că din cauza unor accidente nu pot lua startul Minevici și Kaner. Sperăm totuși în rezultate satisfăcătoare.

★

In legătură cu participarea cicliștilor romîni la „Turul Europei" ținem să mai adăugăm:

1. O contribuție mai prețioasă a antrenorilor (prof. Oțeleanu și Marin Niculescu) la îmbărbătarea, ridicarea moralului cicliștilor poate că ar fi contribuit la obținerea unor rezultate mai bune

2. Pregătirea anterioară a cicliștilor nu a corespuns celor ce se cunoșteau totuși despre traseul „Turului Europei". Datorită sistemului defectuos de pregătire, cicliștii au ajuns în maximum de formă doar în a doua parte a turului.

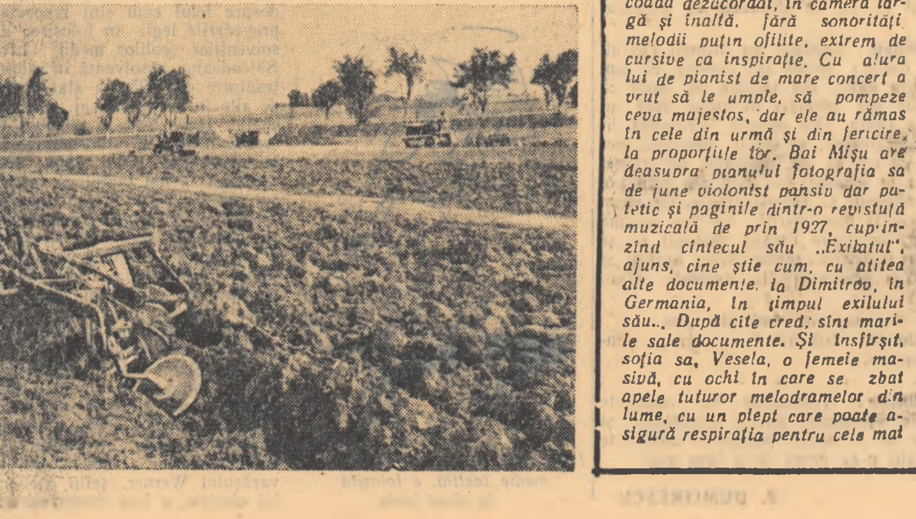
In ceea ce privește comportarea cicliștilor noștri în „Turul Europei" această problemă deosebit de însemnată merită a fi discutată mai pe larg după terminarea „Circuitului ciclist al R.P.R.".

AL. PINTEA

G.A.S. Salonta este fruntașă pe regiune în campania de toamnă.

In clișeu: tractoriștii Alexandru Balog, Alexandru Toth și Ion Iuhas din brigada a treia condusă de Iosif Toth. Pînă acum ei au arat peste 200 hectare la secția Inand a gospodăriei.

Foto: E. POPER

O delegație a P.C.U.S. a trecut prin Capitală

Vineri a trecut prin Capitală în drum spre Sofia o delegație de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu P. G. Moskatov, care vor participa la sărbătorirea celei de-a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei și vor vizita țara vecină și prietenă.

In Gara de Nord membrii delegației au fost salutați de tovarășii: J. Fazekaș, Gh. Stoica, Petre Lupu, Aurel Duma, V. Posteucă, Ed. Stan, E. Nicolaev, precum și de un grup de vechi militanți ai partidului nostru.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei U.R.S.S., precum și membri ai ambasadei R.P. Bulgaria, în frunte cu A. Hubenov, însărcinat cu afaceri ad-interim.

(Agerpres)

Sărbătoarea poporului frate bulgar

Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria
Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar

Sofia

Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei vă trimitem dv. și întregului popor bulgar, cele mai cordiale felicitări precum și expresia sentimentelor de prietenie frățească din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a întregului popor romîn.

Sîntem bucuroși să salutăm succesele tot mai importante obținute de harnicul popor bulgar în construirea socialismului în patria sa, contribuția activă a Republicii Populare Bulgaria la cauza colaborării internaționale și asigurării unei păci trainice în lume.

Sîntem adînc convinși că prietenia strînsă ce leagă poporul bulgar și poporul romîn se va dezvolta tot mai mult spre folosul popoarelor noastre, a indestructibilei comunități a țărilor socialiste și în interesul păcii în lume.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R.
Consiliul de Miniștri al R.P.R.
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Recepția de la Casa Centrală a Armatei

Sîmbătă seara, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Bulgaria la București, Stoian Pavlov a oferit o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei cu prilejul sărbătorii naționale a poporului bulgar, ziua de 9 septembrie, cea de-a 12 aniversare a eliberării Bulgariei.

La recepție au luat parte tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, P. Borilă, Miron Constantinescu, Al. Moghioroș, D. Coliu, J. Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Gr. Preoteasa, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artă și cultură, ofițeri superiori ai Forțelor noastre armate, ziariști.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Depunerea de coroane la Monumentul Eroilor Sovietici

Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei, sîmbătă dimineața, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, Stoian Pavlov, însoțit de membrii Ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei.

La solemnitate au luat parte tovarășii A. Mălnășean, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, general maior Vasile Șlicaru, Caius Franțescu, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, N. Zlatev, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, colonel Nistor Lungu, șeful comenduirii garnizoanei militare București și alții.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei U.R.S.S.

După depunerea coroanei, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria glorioșilor ostași sovietici căzuți în lupta pentru eliberarea popoarelor de sub jugul fascist.

Au mai depus jerbe de flori la Monumentul Eroilor Sovietici reprezentanți ai Asociației culturale „Hristo Botev" din Capitală.

(Agerpres)

Ziua tanchiștilor sovietici

Acordînd o înaltă cinstire meritelor eroice ale trupelor blindate în Marele Război pentru Apărarea Patriei, precum și muncii pline de abnegație a proiectanților și constructorilor de tancuri, guvernul sovietic a instituit din 1946, sărbătorirea în fiecare an în a doua duminică din luna septembrie a Zilei tanchiștilor.

Astăzi, cu prilejul acestei sărbători, tineretul patriei noastre transmite tanchiștilor și constructorilor de blindate din U.R.S.S. noi succese în pregătirea lor militară și politică pusă în slujba păcii și a progresului.

In legătură cu...

PEISAJE BULGĂREȘTI

Notații de carnet

O dimineață întreagă am petrecut la Sliven în casa lui „bai Mișu" — Mișu Todorov, compozitor la peste 60 de ani, dirijorul Operei de amatori a orașului, corepetitor, animator muzical al urbii, profesor la gimnaziu și cu elevi acasă. Un boem simpatic, admirabil acordat cu acest Sliven sentimental, ușor dulceag. Scund, alert, slăbuț, mi-a cîntat cu o dezinvoltură de concertant — la un pian cu coadă dezacordat, în camera largă și înaltă, fără sonorități, melodii puțin ofilite, extrem de cursive ca inspirație. Cu alura lui de pianist de mare concert a vrut să le umple, să pompeze ceva majestos, dar ele au rămas în cele din urmă și din fericire, la proporțiile lor. Bai Mișu are deasupra pianului fotografia sa de june violonist pansiv dar patetic și paginile dintr-o revistuță muzicală de prin 1927, cuprinzînd cîntecul său „Exilatul", ajuns, cine știe cum, cu atîtea alte documente, la Dimitrov, în Germania, în timpul exilului său... După cîte cred, sînt marile sale documente. Și însfîrșit, soția sa, Vesela, o femeie masivă, cu ochi în care se zbat apele tuturor melodramelor din lume, cu un piept care poate asigură respirația pentru cele mai lungi și mai frumoase arii... Vai, Vesela nu s-a ocupat serios de muzică, a rămas o diletantă, ne mărturisește lăcrămînd: totuși după ce ne-a adus strugurii, „bai Mișu" a insistat pe lîngă ea să ne cînte... Pe fondul impresiilor mele din Bulgaria, — Mișu Todorov rămîne un menuet.

★

L-am ascultat la „bai Mișu" pe un elev, al său, Dobrin Ivanov, un munte de băiat, bas excepțional pentru cei 19 ani. Mi-a cîntat aria lui Osmin din „Răpirea din Serai". E parchetar în oraș și tot timpul m-a obsedat conturul mușchilor săi de la mîini, reliefați sub cămașa de vară. N-am putut sta prea mult de vorbă cu el, trebuia să plece la Comisariatul Militar — primise ordin de chemare în armată. Vesela desigur lăcrăma: era ca un copil al nostru. „Bai Mișu" era vesel allegretto, ca sa-și ascundă emoția. Dobrin mă privea surîzînd, adică: așa-s ei, lacrimogeni. Și în concluzie îi ceru bătrînelului să-l acompanieze, ca pentru despărțire, în „Susanin".

★

Nicola Vapțarov, personalitate superioară a Bulgariei, poet de înaltă inspirație maiacovskiană — mă obsedează prin acest amănunt biografic — că a fost fochist... și-a scris versurile la lumina cuptorului locomotivei... L-am văzut pe Vapțarov, pe drumul Velingrad-Plovdiv, prin durii Rodopi, un drum care mi-a amintit cheile noastre ale Tătarului. Vapțarov arăta așa: o cale ferată lucind viguros în soare, mereu amenințată de stînci crude și sure, chinuindu-se prin tuneluri lungi, iar strălucind în soare și sub cer albastru, mereu însoțită de un pîrîu sălbatic. Acest drum de fier dramatic era, cum vă spun, Vapțarov.

★

Intr-un sat oarecare lîngă Plovdiv, Perevenet, cu o gospodărie colectivă extrem de bine pusă la punct, am aflat că în ilegalitate celula de partid avea 26 de membri. Secretara de partid a gospodăriei, Nada Țveticeva era din 1938 membră a organizației revoluționare de tineret. Cum ne-a spus chiar ea, cu cochetăria obișnuită a femeii care nu-și mai poate ascunde vîrsta, „ar trebui să-și schimbe numele"... Țveta înseamnă floare. Am asigurat-o, desigur, că n-are dreptate.

★

Bulgaria nu-i o țară multicoloră. Natura pare să fi trăit împreună cu poporul acesta sobru, dramele fără număr ale ocupației străine și ale înapoierii — ca să nu-și mai poată permite culorile exuberante, volubile. Totuși în mijlocul acela de toamnă 1954, călătorind de-a lungul țării, m-au urmărit două culori tari, apăsate, hrănind în mine o bucurie sincronă cu intensitatea lor: roșul arzător al ardeilor atîrnați în sute și sute de funii pe prispele caselor și galbenul usturător al cocenilor de porumb puși la uscat prin curți.

★

Cît de puțin îi cunoaștem pe marii revoluționari bulgari — un Botev, un Levski, un Blagoev, un Dimitrov, chiar... Imputativ parcă, am văzut în orășelul Loveci, în muzeul lui Vasile Levski — o hartă a drumurilor sale prin Romînia. Ce știm noi despre acest Levski, omul cu care, după expresia lui Botev viața devine minunată? Și omul acesta a bătut drumurile țării noastre, pregătind o revoluție peste Dunăre, sub un steag pe care scria: „Libertate sau moarte"...

★

In cîteva restaurante pierdute pe șosele, am văzut un obicei emoționant: pîinea se învelește în șervet.

RADU COSAȘU

CLIPA ÎN CARE RĂSPUNZI PENTRU TOATĂ VIAȚA

(Schiță de proces literar)

Dat fiind interesul pe care-l suscită în rîndurile multor tineri ideea organizării unor procese literare, m-am gîndit să prezint patru cărți apărute în ESPLA sub forma acestei schițe de proces literar.

Președintele tribunalului: Trecem acum la interogatoriul acuzaților. Primul acuzat, spune-ți numele, pronumele, cetățenia, ultimul domiciliu, funcția.

R. L. (rigid, mecanic): Mă numesc Rudolf Lang, cetățean german, ultimul domiciliu înainte de arestare la ferma lui Georg Pützler din Goitrupel, fost comandant al lagărului de concentrare de la Auschwitz, fost inspector al lagărelor germane.

Președintele: Despre viața și faptele dumitale se povestește în cartea scriitorului francez Robert Merle „Moartea e meseria mea"?

R. L. Da.

Președintele: Următorul...

H. M. (neutru, bine dispus, inconștient). Sînt Harvey Matusow, cetățean al Statelor Unite ale Americii, născut la New-York, cartierul Bronx. Nu știu ce să spun despre ultimul domiciliu. Știți... Mă aflam la Pandhale în Texas și lucram la culesul bumbacului. Cît privește funcția, de asemenea, ce să spun, n-am nici o meserie (zîmbește servil)... deocamdată sînt acuzat în acest proces...

Președintele: Bine. Stai jos. Rudolf Lang, cunoști acuzațiile ce ți se aduc de către Ernst Sukrow?

R. L. Da.

Președintele: Ce-ai de spus în apărarea dumitale sau pentru a aduce unele lămuriri de natură a înlesni aflarea întregului adevăr?

R. L. Pot să încep? La procesul de la Varșovia am precizat că la Auschwitz au fost omorîți două milioane și jumătate de oameni și nu trei milioane și jumătate cum a formulat atunci domnul procuror. Dat fiind că procesul de la Varșovia s-a judecat, am fost condamnat și pedeapsa mi-a fost aplicată, nu înțeleg de ce sînt rejudecat. Tot așa nu înțeleg cine l-a autorizat pe Robert Merle să-mi treacă în revistă viața într-un roman.

In afară de aceasta, toți oamenii care au fost lichidați, au fost lichidați din ordinul meu care, la rîndul meu, n-am făcut decît să-mi fac datoria de ostaș, să îndeplinesc ordinul primit. Un om sau două milioane și jumătate de oameni omorîți, e același lucru, de vreme ce am primit ordin pentru fiecare din ei. Așa cum am arătat, mi s-a dat însărcinarea aceasta datorită talentului meu organizatoric și dacă mi s-ar da ordin s-o iau de la început, aș face-o din nou. Asta-i tot.

Președintele: Harvey Matusow, ce ai de răspuns la acuzațiile profesorului Silas Timberman?

H. M. Ce să răspund? (insolent). In definitiv sînt cetățean al Statelor Unite ale Americii și sînt liber să fac ce vreau, să fac depoziții anticomuniste sau să joc basseball și nu trebuie să dau socoteală nimănui. Băgați-vă bine-n cap asta!

Președintele: Harvey Matusow răspunde cuviincios tribunalului.

H. M. (muiat, dezumflat). Iertați-mă, vă rog, n-am știut... adică n-am vrut... m-am exprimat greșit. (brusc isteric) Dar înțelegeți, nu se putea, nu se mai putea să mă întorc la colțul de stradă din Bronx, la tutungeria părinților, să mă plictisesc, neavînd nici o ocupație, să cheltuiesc banii de buzunar pe care mi-i dădea tata, să joc popice sau biliard. Mă înnebunea viața asta fără orizont, voiam sa fiu cineva, să ajung, să se audă despre mine. (hohotind). Ce vreți de la mine? Sînt o victimă! Nu spun că nu sînt vinovat. Dar Danny, fratele meu mai mare era mai bun și mai capabil ca mine și se ilustra totdeauna, tovarășii din partid mă criticau pentru lipsurile mele, dar nu înțelegeau aspirațiile mele spre ceva mare, remarcabil, îmi dădeau treburi mărunte, nu satisfăceau veleitățile mele, ambițiile mele. Și-apoi începuse teroarea anticomunistă și mi-era frică. Iertați-măăă! (plînge).

Președintele: Trecem la interogatoriul acuzatorilor. Primul: numele, pronumele, cetățenia, ultimul domiciliu, funcția. Il cunoști pe acuzatul Rudolf Lang?

E. S. Da, îl cunosc. Mă numesc Ernst Sukrow, cetățean german, ultimul domiciliu la Kalk, lîngă Colonia, muncitor la o fabrică de chimicale, fost student în chimie industrială. In romanul „Ard zările" de scriitorul german Karl Grünberg, se povestește despre o perioadă hotărîtoare a vieții mele cînd am luptat împreună cu muncitorii din Ruhr împotriva bandelor generalului putschist Kapp, împotriva fascismului, împotriva fiarelor cu chip de om ca acuzatul Rudolf Lang, care au nenorocit țara noastră.

Președintele: Are cuvîntul următorul acuzator.

S. T. Silas Timberman, cetățean al S.U.A., născut în statul Minnesota, ultimul domiciliu după eliberarea din închisoare la Clemington, fost profesor la catedra de literatură americană a universității din acest oraș.

Președintele: Il cunoști pe acuzatul Harvey Matusow?

S. T. Am citit în presă despre el, am aflat din ziare, la radio și televiziune despre depozițiile lui anticomuniste, l-am auzit depunînd ca martor în fața Comisiei pentru cercetarea activității antiamericane de care am fost judecat și eu. Știu că Matusow a fost într-o vreme unul din principalii complici ai senatorului Mac Carthy în ațîțarea războiului rece, a istericei campanii anticomuniste și antidemocrate pe care noi, americanii, o porecliserăm „vînătoare de vrăjitoare". De altfel, am citit și cartea lui Matusow „Martor mincinos". M-au interesat în mod deosebit acțiunile lui Matusow fiindcă, la rîndul meu, am fost victima unei false mărturii depuse împotriva mea de către asistentul Bob Allen. Acesta, dornic de a pune mîna pe catedra mea, a afirmat în fața Comisiei pentru cercetarea activității antiamericane, — așa cum a arătat Howard Fast în romanul „Silas Timberman" — nici mai mult nici mai puțin decît că aș fi comunist pentru că am încercat să explic studenților adevărata țintă a satirei lui Mark Twain, pentru că am semnat Apelul păcii. Am vrut atunci să aflu mai multe despre această specie de oameni, martorii falsi, care deveniseră o primejdie pentru democrația și libertatea americană. Cu acest prilej însă am aflat, printre altele, cît de puțin rămăsese în viață din această democrație și libertate. In tot cazul, pe vremea cînd Allen a declarat că aș fi comunist și Matusow aducea această acuzație — dacă poate fi o acuzație — asupra altor nevinovați, eu eram tot atît de comunist pe cît sînt președintele asociației vînătorilor de foci din Sahara (rîsete în sală). Eu cred că numai un ticălos ajuns pe ultima treaptă a degradării umane poate să depună o mărturie falsă împotriva unor oameni cinstiți în schimbul unor avantaje oarecari, cred că asemenea calomniatori ca Mac Carthy și banda lui reprezintă o primejdie pentru democrație și că trebuie pedepsiți toți aceștia cît se poate de aspru.

Președintele: Sukrow mai ai ceva de spus?

E. S. Vă rog să mă înțelegeți, domnule președinte, că nu pot vorbi calm și academic cînd e vorba de asemenea ciocli ai poporului nostru. Numai un tip complect dezumanizat ca Lang poate omorî cu calm două milioane și jumătate de oameni, pentru ca apoi la procesul de la Varșovia, să aibă neobrăzarea de a rectifica cu pedanterie criminală cifra victimelor sale, chipurile din simplă pasiune pentru exactitate.

Președintele: Vă rog, mai puține epitete!

E. S. (Ca și cum n-ar fi fost întrerupt). Numai domnii judecători de la Karlsruhe pot pronunța cu calm hotărîrea de ilegalizare a partidului comunist, știind că aceasta reprezintă un pas hotărîtor spre desființarea libertăților democratice în Germania occidentală, spre remilitarizarea ei, spre o nouă, cea de a treia tragedie, a mult încercatului meu popor. Eu am fost social-democrat și de aceea știu mai bine decît alții că unitatea de acțiune a partidelor clasei muncitoare ar fi putut salva, înainte de cel de-al doilea război mondial, Germania. Dacă azi se interzice activitatea detașamentului cel mai înaintat al poporului, e pentru a-i slăbi acestuia din urmă rezistența, pentru a-i pregăti din nou soarta de carne de tun. Pedepsirea exemplară a lui Lang, această scursoare fascistă tipică, trebuie să fie un avertisment pentru toți amatorii de dictaturi fasciste în Germania, pentru toți ofițerașii belicoși. Dacă nu o veți face dumneavoastră, o vom face noi, germanii de rînd! (se așează clocotind de furie). Asta am vrut să spun.

Președintele: Are cuvîntul, în continuare apărătorul lui Rudolf Lang și Harvey Matusow.

Avocatul lui R. L. și H. M. (își repede teatral în aer mînecile robei). Onorată curte, stimat public. Ca să fiu scrupulos ar trebui să protestez împotriva faptului că se judecă în același proces două persoane care nu s-au cunoscut niciodată, care n-au avut niciodată nimic comun, un german și un american, de vîrste diferite, cu formații sufletești și intelectuale diferite. In sfîrșit, dacă au fost, ca să zic așa, comasați arbitrar în același proces, îi voi apăra cu cinste pe amîndoi.

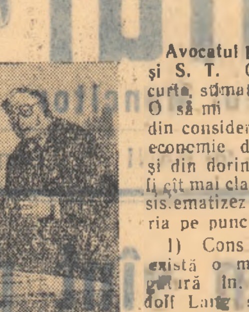
In fond, ce acuzații grave se aduc Oberstrumbannführerului Rudolf Lang, fost comandant al lagărului de la Auschwitz, fost inspector general al lagărelor de concentrare? Că a ucis nu știu cîți oameni? Dar ce era să facă altceva, oameni buni? Ce altceva decît să execute ordinul primit, poate face un militar? Iertați-mi exagerarea, dar dacă i se ordonă să arunce în aer tot globul pămîntesc, el e dator s-o facă. (murmure de revoltă în sală). Desigur, e o ipoteză (roșu și asudat), o simplă ipoteză, totul a fost pus la modul virtual, înțelegeți.

Trecînd la problema acuzatului Matusow, e greu de priceput ce se cere de la el. Matusow a fost, cum se spune, la un moment dat umanitarist, progresist, comunist. Apoi a socotit că aceasta nu e ceva serios pentru un american și și-a schimbat părerile. Ce, nu e voie? Și dacă Matusow a înțeles, ca un adevărat american practic și întreprinzător, să-și valorifice cunoștințele în domeniul comunismului, ca martor de profesie, n-avea decît, era liber s-o facă. Să nu judecăm lucrurile rigid. Mai bine să iertăm totul și să învățăm un singur lucru: nu sîntem făcuți unii ca să-i judecăm pe ceilalți. Cel puțin deocamdată. Poate mai tîrziu, cine știe...ăăă (se oprește, e vădit că s-a încurcat, așteaptă cu gura căscată o inspirație salvatoare).

Președintele: Timpul e înaintat. Mai aveți ceva de spus?

Avocatul lui R. L. și H. M. Dacă timpul e înaintat, renunț. Cred că am expus în linii generale poziția noastră și aștept cu încredere, alături de clienții mei, hotărîrea dreaptă a tribunalului.

Președintele: Nici o grijă. Are cuvîntul avocatul părții acuzatoare.

Avocatul lui E. S. și S. T. Onorată curte, stimat public. O să mi îngădui din considerente de economie de timp și din dorința de a fi cît mai clar, sa mi sistematizez pledoaria pe puncte.

1) Consider că există o mare legătură între Rudolf Lang și Harvey Matusow și s-a procedat just fiind încadrați în aceeași acțiune juridică. Matusow ca acolit al lui Mac Carthy in America a încercat doar să ducă S.U.A. pe același drum al fascismului pe care a tîrît Hitler și cei de-o seamă cu Lang Germania în trecut.

2) Individul nu e liber să trăiască oricum, să facă orice, „să joace basse-ball sau să depună mărturie mincinoasă" sau să și ucidă semenii, individul are voie să-și caute fericirea sa, dar nu s-o distrugă pe a celorlalți, să le distrugă, mai mult, chiar viața. Iar cine înțelege să trăiască cum îl taie capul, va răspunde pentru aceasta. Viața nu e o loterie, în viață plătești pentru toate faptele tale și pentru fiecare în parte; plătești pentru faptele tale, chiar și pentru ale semenilor tăi, cu care în mod dialectic ești legat.

3) Iată de ce nu li s-a dat niciodată lui R. Lang și H. Matusow libertatea de a face ce voiau și trebuie să răspundă acum pentru ce au făcut. Există o clipă cînd fiecare plătește pentru drumul pe care l-a ales în viață. Această clipă a sunat pentru ei. (publicul rîde văzînd rictusul pe care-l fac parcă la unison L. R., H. M. și scumpul lor avocat).

4) Ca să coborîm puțin „terre à terre" trebuie să spunem că argumentul după care R. Lang era dator să se supună ordinului, cade. Dacă el și ceilalți de-o seamă cu el nu s-ar fi supus ordinului de a ucide milioane de oameni, Hitler n-ar fi putut să facă nimic împotriva tuturor celor care constituiau sprijinul său și omenirea n-ar fi fost scăldată într-o asemenea baie de singe. Lang n-a vrut să se împotrivească ordinului pentru că socotea, ca un criminal fascist ce este, că cele două milioane și jumătate de oameni trebuiau uciși, fiindcă această crimă îi era rentabilă. Oricît vrea să pozeze el în executant nevinovat, nu ne poate induce în eroare. Dacă nu s-ar fi înhămat la carul fascismului, R. Lang n-ar fi devenit, cu tot „talentul său organizatoric", inspector general al lagărelor, cu vilă, mașină la scară și o armată de servitori la dispoziție, ci ar fi suferit de foame ca șomer în Germania burghezo-moșierească, s-ar fi sinucis poate din disperare, cum a încercat chiar odată. Și nu se știe dacă n-ar fi fost preferabil pentru omenire să-și ducă atunci gestul pînă la capăt.

Dacă lui H. Matusow îi era silă să aștepte celebritatea „la colțul de stradă din Bronx", n-avea decît să caute să-și cîștige gloria prin munca cinstită sau prin lupta împotriva fascismului american, așa cum și-a cîștigat-o, de pildă, domnul profesor Silas Timberman.

Dar Matusow a preferat să cucerească o asemenea glorie încît să fie blestemat de milioane de americani cinstiți. Să nu ne jucăm cu cuvintele. H. Matusow a comis delictul de sperjur, el recunoaște la pag. 131 a cărții sale „eram pe deplin conștient de absurditatea depozițiilor mele. Dar eu doream publicitate și știam că și comitetul (comitetul Mc. Carran al Senatului American pentru securitatea internă, n. a.) vrea acest lucru". De altfel, toate minciunile lui Matusow au la bază nu numai dorința de publicitate ci și ceva mai ticălos și meschin: goana după profit. La pag. 116 el spune: „Cerui 300 dolari în schimbul acestei declarații. La urma urmei, eram un profesionist". Dar marele amator de celebritate nu se dădea înapoi nici de la „ciubucuri" mai mici, la pagina 120 arată că nu neglija să-și ridice cei 9 dolari care i se cuveneau pentru plasarea unui abonament al revistei anticomuniste Counterattack. Ce știți dumneavoastră naivilor, cum se cîștigă „gloria"? (rîsete în sală).

5) Trebuie să spunem că Harvey Matusow a revenit în ultima vreme într-o oarecare măsură din vechea lui poziție recunoscînd sperjurul comis. Pentru a ne convinge de sinceritatea pocăinței sale trebuie să-l vedem cum se va comporta de acum înainte.

Cît despre Rudolf Lang, el a declarat aici că, dac-ar primi un nou ordin, ar face alte crime. Ne aflăm la acest proces tocmai pentru a-l împiedica pe Lang și pe alții ca el să asculte în continuare de ordinele dușmanilor omenirii. Sîntem siguri că popoarele lumii și însuși poporul german vor ști, la timp să înăbușe glasul acelora care se pregătesc să dea noi ordine de exterminare, glasul militarismului fascist german, al ațîțătorilor la război de azi.

6) Putem și trebuie să judecăm unii faptele celorlalți. Ne aflăm în clipele unei asemenea judecăți. Să pronunțăm verdictul acum și nu mai tîrziu, cînd ar putea fi prea tîrziu.

Cer, în numele omenirii care trăiește cinstit și aspiră la fericire, pedeapsa capitală pentru Rudolf Lang și înscrierea numelui său la stîlpul infamiei, al tuturor veacurilor; cer aplicarea pedepsei prevăzute de codul penal pentru mărturie mincinoasă lui Harvey Matusow și excluderea lui din rîndul oamenilor cinstiți pînă ce va dovedi — dacă va reuși să dovedească — prin faptele vieții noi pe care o va reîncepe că e demn de a reintra în rîndul poporului muncitor. (R. L. și H. M. se sfătuiesc cu avocatul lor).

Președintele: Acuzații au ultimul cuvînt.

R. L. (uscat). Acum am înțeles că am făcut unele erori. Nu trebuia să spun că voi comite noi lichidări în masă dacă mi se va da ordin. (Se oprește, scrutează figurile judecătorilor, se sperie, continuă precipitat). Vă rog să mă înțelegeți, iertați-mă, gîndiți-vă la educația pe care am primit-o, am fost obișnuit să ascult orbește. De acum înainte voi fi umanitarist. Vă rog să mă înțelegeți, eu... (Se așează mașinal ca și cum n-ar fi vorbit nimic pînă atunci și începe să-și privească fix degetele mîinii drepte).

H. M. Nu mai am nimic de spus.

Președintele: Tribunalul se retrage pentru deliberare.

. . . .

Președintele: Tribunalul își însușește concluziile avocatului părții acuzatoare și hotărăște să se aplice pedepsele cerute de el. Acuzații n-au drept de a face apel.

B. DUMITRESCU

40.000 cetățeni au vizitat expoziția de artă plastică sovietică

Expoziția de artă plastică sovietică din sala Dalles, care a constituit un eveniment important în viața artistică a țării noastre, se închide duminică. Reunind lucrările a 117 artiști sovietici, 52 de pictori, 27 de sculptori, 38 de graficieni, expoziția a prezentat publicului și artiștilor noștri 270 de lucrări valoroase create în ultimii ani. Vizitatorii au putut întîlni în expoziție lucrări originale semnate cu nume demult intrate în istoria artei plastice sovietice ca Muhina, Gherasimov, Tomski, Kibrik, Osenev, Kukrîniksi, alături de acelea ale unor tineri absolvenți ai institutelor de artă din U.R.S.S.

După cum era și firesc, expoziția a stîrnit un viu interes în rîndurile publicului larg din țara noastră. De la deschidere, aproape 40.000 de cetățeni din Capitală și din provincie, turiști străini în trecere prin țara noastră au vizitat expoziția de artă plastică sovietică. In însemnările pe care le-au făcut în cartea de onoare a expoziției, numeroși vizitatori își exprimă admirația pentru această colecție de artă și recunoștință pentru faptul că au avut posibilitatea să o vizioneze.

ACTUALITATEA pe scurt

80 de ani de existență a teatrului evreiesc din Romînia

Cele două teatre evreiești de stat care funcționează la Iași și București sărbătoresc anul acesta un eveniment însemnat: 80 de ani de existență a teatrului evreiesc din Romînia.

Rapsodul popular Avram Goldfaden, născut în Rusia, a venit în Romînia în a doua jumătate a veacului trecut, înființînd la Iași în octombrie 1876 primul teatru evreiesc „Pomul verde".

Tradiția teatrului evreiesc creat de Goldfaden a fost preluată în anii puterii populare de cele două teatre evreiești de stat din R.P.R.

De la înființare și pînă în prezent Teatrul Evreiesc de Stat din Iași a prezentat în oraș, cît și în cele 12 turnee întreprinse în țară, peste 1.400 de spectacole, la care au participat mai mult de 350.000 spectatori, iar Teatrul Evreiesc de Stat din București a dat în Capitală pînă în prezent 32 premiere în 1900 de spectacole, la care au asistat aproape 500.000 de spectatori.

O expoziție în care vedem...

- Cum devin posibile conferințe prin telefon
- Aparate pentru... „Salvare".
- Un nou telefon public.

Ceea ce impresionează mai mult la expoziția din holul Poștei Centrale organizată de Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, în afară de numărul mare al inovațiilor, este faptul că majoritatea celor expuse aici sînt construite pentru prima oară în țara noastră.

Printre zecile de inovații și aparate noi, fără îndoială că primul care atrage atenția vizitatorului este instalația de teleconferințe expusă chiar la intrarea în expoziție. Prin introducerea pe scară largă a acestui aparat se rezolvă o problemă care dă încă mult de furcă diverselor unități centrale în ceea ce privește raporturile lor cu subunitățile din țară (ministere, direcții generale etc). Cu ajutorul aparatului de teleconferințe, din instituția centrală se poate vorbi simultan cu 40 de posturi telefonice din țară.

Aparatul acesta dă bune rezultate în cadrul Ministerelor Agriculturii, Transporturilor, Silviculturii, G.A.S. etc., unde a fost instalat pînă în prezent.

La fel de valoroasă și utilă este instalația mobilă de emisie-recepție pentru „Salvare", datorită căreia mașinile Salvării pot fi dirijate telefonic, pe parcurs și îndrumate acolo unde este nevoie. In momentul de față se experimentează șapte asemenea aparate, urmînd ca numărul lor să fie extins..

Cunoscînd dificultățile pe care le întîmpină cetățenii cu telefoanele publice, organizatorii expoziției au ținut să rezerve vizitatorului o surpriză plăcută: nou! tip de telefon public de o construcție mult simplificată și care se pare că va rezolva în sfîrșit problema enervantelor bilețele care împodobesc zilnic telefoanele publice: „defect". La noul telefon se formează întîi numărul și după ce persoana de la capătul firului răspunde prin ridicarea receptorului, cel care face apelul introduce moneda în aparat. In caz contrar, el nu poate auzi pe cel care l-a chemat.

Dar mai sînt și altele de văzut în expoziție. Spațiul însă nu îngăduie să relatăm totul.

E. PITULESCU

In preajma deschiderii noului an școlar, librăriile cunosc o animație deosebită. Mărturie stă fotografia de mai sus făcută în „Librăria noastră" Tehnică din Capitală.

4223 persoane s-au repatriat în R. P. R.

In diferite țări, misiunile diplomatice ale R.P.R. continuă să primească numeroase cereri de repatriere. Bucurîndu-se de prevederile Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. pentru înlesnirea repatrierii unor cetățeni și foști cetățeni romîni și amnistierea celor repatriați mii dintre acei care ani în șir au suferit umilințe de tot felul s-au întors în patrie. Ei muncesc azi alături de oamenii muncii contribuind din plin la întărirea patriei lor pentru un trai mai îmbelșugat al celor ce muncesc.

Pînă azi s-au reîntors în țară 4223 de cetățeni și foști cetățeni romîni, bărbați, femei, copii veniți din aproape toate țările Europei, Americii de Nord și Latine, precum și din Asia Mică și Africa.

Intr-o declarație făcută la Comitetul de repatriere Cristian Brendorfer, dulgher, repatriat din Germania occidentală, spunea arătînd 4 carnete de șomer: „Iată cu ce mă întorc în patrie după ani de zile de pribegie, unde am îngroșat rîndurile celor care nu au de lucru. Sărăcia mi-a distrus familia. Apariția Decretului însă mi-a adus bucurie căci mi s-a dat posibilitatea să mă întorc acasă, unde vreau să muncesc pentru patria mea, pentru pace. Pe cei rămași încă printre străini îi sfătuiesc să vină în patrie, unde șomajul este ceva necunoscut".

Constantin Hofman, mecanic, repatriat din Germania occidentală, spunea printre altele: „Am plecat din țară acum 15 ani amăgit de hitleriști. Mi-am părăsit familia și o meserie bună, de dragul unei aventuri nenorocite. De cum am ajuns în Germania occidentală am fost internat în lagăr. Inapoindu-mă în patria mea, la numai 10 zile de la sosire am ocupat postul de mecanic la sanatoriul Bîrnova. Aici am o locuință bună și un salariu care îmi îngăduie un trai omenesc".

La intrarea în țară, repatriatul Ion Anca, după primirea legitimațiilor romînești și biletelor de drum care permit călătoria gratuită pînă la localitatea aleasă ca domiciliu, a declarat:

„Am scăpat de viața de pribeag De 4 ori am încercat să mă întorc acasă dar am fost oprit pe drum. Nu mi s-a îngăduit să scap de „lumea liberă" unde am simțit că ești liber doar să mori de foame Multă vreme n-o să uit cazărmile în care era lagărul și care vor rămîne în amintirea mea ca niște lăcașe ale chinului".

Brutarul Georg Gagesch, repatriat din Austria cu soția și doi băieți, povestind tovarășilor de muncă de la brutăria orășelului Rîșnov unde lucrează acum, despre amarul anilor de pribegie, spunea: „Puțini dintre compatrioții noștri din străinătate pot lucra în meseria lor. Nici eu nu am putut lucra ca brutar în Austria, deoarece acolo primeam salariul unui muncitor necalificat sau al unui ucenic. Pentru străini se găsește loc numai la munci foarte grele. Nu am practicat meseria mea de bază timp de 12 ani și numai aci în patria mea am găsit iarăși de lucru ca brutar".

(Agerpres)

„Inimă de tractorist"

scrisoare deschisă tovarășului N. Husar, directorul S. M. T.-Lehliu

Vă scriu, tovarășe director Husar, după multe ezitări și frămîntări sufletești. Dacă ați fi avut grijă ca frazele umflate, rostite odinioară, să nu rămînă vorbe goale, desigur să niciodată nu v-aș fi adresat o asemenea scrisoare.

In ziua aceea de martie, tractoriștii erau gata de plecare în cîmp; pentru mai bine de opt luni ei aveau să devină fii credincioși, dar depărtați ai stațiunii. Pe atunci nici unuia nu-i trecea prin minte că va sosi o vreme cînd vor deveni pentru stațiune fii vitregi. Pe atunci tractoriștii erau entuziasmați de cuvîntarea dumneavoastră. Ați promis în acea zi, tovarășe Husar, că vă veți îngriji ca un părinte de tractoriști. Și tot atunci ați pomenit despre „inima de tractorist", ați dat tuturor să înțeleagă că dumneavoastră aveți o adevărată inimă de tractorist și că oricînd puteți fi luat drept pildă. De cum au fost rostite însă, vorbele au zburat în vînt de parcă nici n-ar fi fost.

Cînd brigăzile au luat drumul cîmpului, doar cîteva au primit toate cele de trebuință unui trai civilizat. Cum se face că nu ați observat aceasta, nici atunci, nici mai tîrziu, că doar nu trăiți izolat în birou? Toată ziua străbateți Bărăganul, umblînd de la o brigadă la alta... Inima dumneavoastră de tractorist, care nu vă lasă să treceți nepăsător pe lîngă un motor stricat, este complect indiferentă la lipsurile din gospodăria fiecărei brigăzi.

Oare nu vă tulbură, nu vă mîhnește sufletul faptul că șapte tractoriști sînt nevoiți să mănînce din patru farfurii mînuind patru linguri? Oare nu va-ți întrebat niciodată cum poate brigada a opta, de pildă, să gătească două feluri de mîncare și să prepare cafeaua în singura oală de 20 de litri ce o are în dotare?

Nu o dată, ci de zeci, de sute de ori ați trecut în control pe la brigăzi, dar niciodată n-ați luat măsuri atunci cînd ați văzut că tractoriștii, reparînd motoarele, se rănesc, dar nu au pansamente; că au dureri de cap, de dinți, dar nu au antinevralgice.

Dumneavoastră afirmați că aveți inimă de tractorist. O spuneți, dar nu o dovediți... Tractoriștii sînt oameni veseli, umani, se iubesc și se ajută unul pe altul. La dumneavoastră însă nu se manifestă asemenea sentimente. Numai așa se explică faptul că ați permis, pe la începutul lunii august să se trimită brigăzilor pîini mucegăite. Despre ce grijă frățească sau părintească se poate vorbi în acest caz?

Toate acestea mă fac să meditez, tovarășe N. Husar, la ușurința cu care dumneavoastră v-ați afișat emblema „inimii de tractorist" și-mi amintesc o veche zicală arabă: „nu oricine s-a mînjit pe ochi cu funingine este fierar".

Este de dorit ca vorbele calde pe care le-ați rostit să se transforme cît mai curînd în fapte.

S. DIACONU

Cum sînt promovați tinerii absolvenți

(Urmare din pag. I-a)

au fost Murgu Florica și Ionescu Natalia. Există încă fete dezordonate, indisciplinate, cum ar fi Sturza Elena sau Gagus Rodica, Iagăr Florentina și Brebenel Maria, care au atitudine necivilizată față de conducerea căminului. Și la căminul de băieți există tineri cu purtări necuviincioase, printre care Leist Anton, Petho Alexandru, Ivan Ion, care nu îngrijesc bunurile obștești.

In uzina noastră, unii tovarăși afirmă: „N-avem tineri capabili". Fără îndoială că nu toți tinerii au aceeași capacitate, dar practica a demonstrat că atunci cînd unii tineri au fost ridicați cu curaj și chibzuință în munci de răspundere, ei nu au înșelat așteptările. Din partea direcțiunii întreprinderii nu există însă nici încredere și nici preocupare pentru promovarea tinerilor. Sînt multe situații semnificative la noi. In secția filatură se găsesc 11 maiștri vîrstnici și nici unul tînăr. In secția țesătorie, din cei 24 de maiștri, numai unul — Usca Ioan — este tînăr. In secția finisaj nici un maistru nu e tînăr și așa mai departe.

Dacă am fi procedat just, atunci în locul ajutorului de maistru II de la țesătorie, Mate Francisc, analfabet, ar fi azi un absolvent bun. Noi nu spunem că trebuie să schimbăm vîrstnicii și să punem tineri în loc. Cerem însă tuturor maiștrilor să-și crească înlocuitori, să înlăture concepția că meseria „se fură, nu se învață", să le explice tinerilor tainele meseriei și nu să se ferească de ei, de teama că le vor lua locul.

Ispas Stela, absolventă de Școală medie textilă, e folosită la cărat lapte

Nu sînt tineri capabili? Dar asta nu este adevărat. In timp ce la cursurile de calificare mulți maiștri vîrstnici au luat calificative de „insuficient" și „suficient", toți maiștrii tineri au obținut „bine". Dacă unii tineri nu corespund în muncă, vina este și a maiștrilor Drăgan Vichente, Havram Pavel de la filatură, Sîmzian Francisc, inginer Șomlo Ion de la țesătorie, care în loc să-i ajute, îi bruschează și îi insultă.

Caraiman Dumitru a absolvit școala profesională. Era în schimbul de noapte, prima noapte din viața lui cînd lucra. I-a venit greu, firește. La un moment dat maistrului Moțiu Ioan i s-a părut că tînărul doarme și i-a turnat o găleată cu apă în cap. Trist botez pentru un început de muncă... Și e numai un exemplu.

Multe lucruri s-ar putea spune despre felul cum sînt respectate prevederile legii în folosirea absolvenților școlilor medii. Livia Sălcudeanu, absolventă în ramura țesătorie din 1954, a stat 6 luni de zile în secția finisaj, la împachetat. Ispas Stela a absolvit tot școala medie. E prim-muncitoare la levată dar... cară lapte. Este cunoscut la noi faptul că tovarășul inginer Vegh Ștefan, mecanic șef, refuză să primească absolvenții, pentru meseriile de strungari și mecanici, încadrînd în schimb tineri din comuna Tudor Vladimirescu, cu calificare de... 5—6 clase primare.

Multe favoritisme se fac la noi în uzină. Deși Kindreș Ion, absolvent al Școlii medii metalurgice, s-a prezentat la lucru cu o lună mai devreme decît Werner Francisc, primul, deși debil, a fost repartizat la turnătorie, unde s-a îmbolnăvit, iar al doilea, fiul tovarășului Werner, șeful atelierului electric, a fost repartizat ca desenator cu cel mai bun salariu de acolo. De altfel, este concludent faptul că din cei 45 de absolvenți ai școlii medii, începînd cu promoția 1950, repartizați în sectorul țesătorie, au mai rămas aici doar 5, dintre care numai unul singur este folosit ca ajutor de maistru!

Și printre absolvenții școlilor profesionale sînt destui cu o soartă asemănătoare. Unii din ei sînt mereu mutați la diferite mașini. Așa, de exemplu, Munteanu Gheorghe și Bătrîn Ioan au fost mutați la mașini proaste de maistrul Havram, ca soția dînsului să lucreze la mașină bună. In cele din urmă tinerii au cerut să plece.

Dacă în repartizarea absolvenților există multe deficiențe, nu putem să nu precizăm că există și tineri care se complac în munci ușoare, care refuză să învețe mai departe. Chenez Ioan, propus să meargă la școala de maiștri, a refuzat, ca și Bocancea Domnica, propusă pentru o școală specială. Mulți absolvenți, cum sînt Godea Maria, Koch Eva, Jitaru Petru, Mîndrici Paulina și alții, fugind de munca pe trei schimburi, stau liniștiți prin birouri.

Toate aceste probleme au fost discutate într-o consfătuire recentă. Păcat că tovarășii cu munci de răspundere în sectoare care au fost prezenți, n-au luat cuvîntul ca să ne ajute în rezolvarea unor probleme dificile.

Tinerii care au vorbit, au ridicat cu tărie problema folosirii nejuste a absolvenților, problema protecției muncii, a atitudinii unora din maiștri etc. Filatoarea Maria Amănăloaie a criticat faptul că în brigada unde lucrează, tinerii sînt înlocuiți.

Problema condițiilor de lucru a fost dezbătută și de tînăra Pescaru Elena, laborantă la probele de bataj.

A luat cuvîntul și maistrul Havram. El a criticat în mod just pe cei indisciplinați, păstrînd însă — din păcate — discreție asupra lipsurilor sale.

In urma discuțiilor conducerea întreprinderii a prezentat un plan de măsuri în care se prevede printre altele: repartizarea pe lîngă tehnicienii vîrstnici, pentru complectarea cunoștințelor, a

Inginerul Vegh Ștefan, n-are nevoie de absolvenți. „Să fie așezați într-o vitrină!" — spune el zeflemitor.

tuturor absolvenților de școli medii ținînd seama de specialitatea lor și practica avută, formarea schimburilor de tineret, rezolvarea cazurilor litigioase împreună cu secretarii organizațiilor de bază U.T.M., organizarea unor ședințe comune ale conducerii întreprinderii cu comitetul de întreprindere și comitetul U.T.M.

Consfătuiri în legătură cu problemele de tineret au mai fost organizate în întreprinderea noastră. De data aceasta, dat fiind nivelul la care s-au dezbătut problemele și ajutorul primit din partea comitetului de partid sîntem convinși că se vor lua măsuri pentru respectarea întocmai a legislației muncii. Rezolvînd aceste probleme uzina va crea condiții pentru dobîndirea unor noi succese, care o pot situa printre cele mai bune din industria noastră.

MOISE TRAIAN
secretarul comitetului U.T.M.
Ing. ELENA IONESCU
responsabil cu producția și calificarea în comitetul U.T.M.
Uzinele textile „30 Decembrie" Arad

Sărbătoarea poporului frate bulgar

Adunarea festivă de la Sofia

SOFIA 8 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 8 septembrie a avut loc la Sofia adunarea festivă consacrată celei de a 12-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist și aniversării a 10 ani de la proclamarea Republicii Populare.

Participanții la adunare au salutat călduros pe membrii Prezidiului: Gheorghi Damianov, președintele Prezidiului Adunării Populare, Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria, Anton Jugov, președintele Consiliului de Miniștri și pe ceilalți conducători ai Partidului Comunist din Bulgaria și ai guvernului, precum și pe membrii grupului de vechi bolșevici, în frunte cu P. G. Moskatov, sosiți din U.R.S.S. la invitația C.C. al P.C. din Bulgaria pentru a lua parte la sărbătoarea poporului bulgar.

Boian Bolgaranov, secretar al C.C. al P.C. din Bulgaria a prezentat raportul cu privire la cea de a 12-a aniversare a eliberării Bulgariei și cea de a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Bulgaria.

P. G. Moskatov a rostit apoi mesajul de felicitări adresat poporului bulgar de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și de C.C. al P.C.U.S.

Participanții la adunare au adoptat un mesaj de salut adresat C.C. al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cuvîntul rostit la posturile romînești de radio de ambasadorul Republicii Populare Bulgaria la București, Stoian Pavlov

Dragi tovarăși și tovarășe, cetățeni ai Romîniei frățești.

Oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria, sărbătoresc pentru a douasprezecea oara cu simțăminte de bucurie nemărginită și mîndrie legitima marea lor sărbătoare națională — 9 septembrie. Acum doisprezece ani, poporul bulgar, unit în frontul Patriei, sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, cu sprijinul victorioasei armate sovietice, s-a ridicat la răscoală armată împotriva tiraniei monarho-fasciste. Lanțurile robiei au fost sfărîmate, puterea a fost smulsă din mîinile burgheziei și a trecut odată pentru totdeauna în mîinile celor ce muncesc de la orașe și sate. Cucerindu-și libertatea și independența națională, poporul bulgar a devenit stăpînul și făuritorul propriului său destin.

Această libertate n-a fost obținută ușor; ea este rodul unor lupte îndelungate duse împotriva burgheziei fascizate vîndute. Drumul marii victorii de la 9 septembrie a fost drum spinos, greu dar glorios. El a fost stropit din belșug cu sîngele a cîtorva zeci de mii de fii scumpi ai poporului, căzuți în luptele îndîrjite pentru libertatea poporului. Organizatorul și inspiratorul acestor lupte eroice a fost gloriosul Partid Comunist Bulgar, care și în momentele cele mai grele, a apărat neșovăielnic și cu bărbăție idealurile și interesele clasei muncitoare, ale întregului popor muncitor, făurind în focul luptei crîncene și inegale împotriva fascismului sîngeros, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, cu toate forțele patriotice din țară.

Scuturînd jugul capitalist, stăpîn pe munca sa, pe țara sa, desfășurînd larg forțele și priceperea sa creatoare, poporul bulgar făurește cu entuziasm viața sa nouă, viitorul său fericit socialist.

Datorită ajutorului neîncetat, frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice și a colaborării economice strînse cu țările de democrație populară, puterea economică și de apărare a Bulgariei noi crește și se întărește mereu.

Dintr-o țară agrară înapoiată Bulgaria s-a transformat într-o perioadă de timp foarte scurtă, într-o țară industrială cu agricultură în plină dezvoltare. Cu ajutorul Uniunii Sovietice au crescut văzînd cu ochii noi uzine mărețe pentru condițiile noastre, centrale electrice, baraje. Au fost create centre industriale. Cu ajutorul specialiștilor geologi sovietici, în urma explorării intense a subsolului țării, au fost și continuă să fie descoperite mari zăcăminte de cărbune, minereuri, petrol și altele.

Datorită muncii de lămurire politică convingătoare, țăranii muncitori au pășit ferm și cu încredere pe singurul drum salvator — drumul cooperării și mecanizării micii proprietăți agricole de odinioară. Gospodarii agricoli sufocați de lipsa de pămînt, înecați în sărăcie și lipsuri pînă la 9 septembrie, acum se unesc în masă în gospodăriile agricole cooperative de muncă, îmbunătățindu-și hotărîtor bunăstarea culturală și materială. In satul bulgar regimul cooperatist a învins pentru totdeauna.

Sub steagul Frontului Patriei în freamătul construcției socialiste, se întărește tot mai mult unitatea moral-politică a poporului bulgar, crește încrederea în propria-i putere de a-și îmbunătăți continuu bunăstarea materială și culturală, de a duce la înflorire patria sa socialistă.

In mersul său impetuos înainte pe drumul socialismului poporul bulgar nu este singur; cu el este marea Uniune Sovietică și întreg lagărul democratic. Colaborarea economică și culturală activă cu poporul frate romîn de care-l leagă o prietenie tradițională de veacuri, în bucurii și vremuri de restriște, este un sprijin de nădejde pentru poporul bulgar.

De doisprezece ani poporul bulgar merge pe drumul socialismului, înfăptuind fără șovăire ideile și poruncile acelora care au jertfit pentru libertatea patriei lor tot ceea ce au avut mai scump — viața.

Iată de ce astăzi toți patrioții bulgari, cei de pe șantiere și din uzine, oamenii științei și artei, oamenii muncii din agricultură sărbătoresc a 12-a aniversare a zilei de 9 septembrie și cu dragoste fierbinte aduc un pios omagiu tuturor fiilor și fiicelor poporului, cunoscuți și necunoscuți, care și-au dat viața în lupta împotriva capitalismului și fascismului, pentru libertate, pentru binele poporului.

La 9 septembrie poporul bulgar își îndreaptă gîndurile către legendarii ostași sovietici eliberatori, aducînd mulțumiri adînci, frățești și recunoștință veșnică eroicului popor sovietic.

Cu prilejul zilei de 9 septembrie salut fierbinte harnicul popor frate romîn!

Să se întărească și să înflorească în veci prietenia bulgaro-sovietică dătătoare de viață!

De peste hotare

Președintele Iosip Broz Tito a vizitat pavilionul R.P.R. de la Tîrgul din Zagreb

BELGRAD 8 (Agerpres). — Corespondență specială. — După cum s-a mai anunțat la 7 septembrie s-a deschis la Zagreb tradiționalul Tîrg Internațional de mostre la care țara noastră participă pentru a doua oară consecutiv. Anul acesta tîrgul este plasat pe un nou teren situat pe malul drept al fluviului Sava. Pavilioanele tîrgului oglindesc largile posibilități de schimburi ale firmelor din 25 de țări din Europa, Asia și America. R.P.F. Iugoslavia, R. Cehoslovacă, Italia, R. P. Ungară, R. P. Romînă, R. P. Polona, Austria, U.R.S.S., R. D. Germană, R. F. Germană, R. P. Albania, Belgia, R. P. Bulgaria, Danemarca, Anglia, Franța, Grecia, Olanda, Elveția, Suedia, R. P. Chineză, India, Israel, S.U.A. și Uruguay.

După solemnitatea de deschidere a tîrgului Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, a vizitat pavilioanele expoziției. La pavilionul țării noastre, președintele Tito și persoanele care-l însoțeau au fost întîmpinați de tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior al R.P.R., Lupan, locțiitor al ministrului Comerțului interior, Nicolae Guină, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia, precum și de membrii delegației romîne însărcinați cu organizarea pavilionului. Președintele Tito și celelalte personalități iugoslave au adresat organizatorilor pavilionului felicitări pentru modul de prezentare al pavilionului țării noastre, ca și pentru capacitatea de producție a industriei noastre în domeniul diferitelor instalații, utilaje, mașini și bunuri de larg consum. Comisia internațională de arhitecți formată de direcția tîrgului a înscris pavilionul R.P.R printre cele trei pavilioane care pot concura la locul I.

La plecare, președintele R.P.F. Iugoslavia — Iosip Broz Tito și Iovanka Broz, au semnat în cartea de onoare a pavilionului urînd poporului romîn noi succese în munca sa pașnică creatoare.

Presa iugoslavă rezervă un spațiu larg materialelor despre pavilionul R.P.R. la tîrgul din Zagreb, scoțînd în evidență posibilitățile mari care se deschid pentru relațiile economice dintre Iugoslavia și R.P.R. Postul de radio Zagreb a transmis o emisiune specială despre pavilionul R.P.R., emisiune însoțită de cîteva melodii populare romînești. In zilele următoare pe ecranul din incinta tîrgului, ca și pe cel din piața principală a orașului Zagreb va rula filmul documentar romînesc „Republica Populară Romînă".

Presa iugoslavă despre vizita tov. M Popescu la Zagreb

ZAGREB 8 (Agerpres). — La invitația guvernului R.P.F. Iugoslavia, la 6 septembrie a sosit la Zagreb pentru a participa la festivitatea de deschidere a tîrgului internațional de mostre, tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior al R.P.R.

Anunțînd sosirea la Zagreb a ministrului Comerțului Exterior al R.P.R., presa iugoslavă a salutat această vizită, considerînd-o ca un nou prilej de întărire a relațiilor de prietenie dintre popoarele romîn și iugoslav.

In scopul ridicării continue a bunăstării materiale a oamenilor muncii sovietici

MOSCOVA 8. — După cum transmite Agenția TASS la 8 septembrie a.c. Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică au adoptat o hotărîre cu privire la sporirea salariilor categoriilor de muncitori și funcționari cu salarii mici.

In hotărîre se arată că cu începere de la 1 ianuarie 1957 salariile categoriilor de muncitori și funcționari cu salarii mici vor fi majorate în medie cu aproximativ 33 la sută.

Reducerea săptămînii de lucru în R. Cehoslovacă

PRAGA 8 (Agerpres). — La 7 septembrie, ziarele cehoslovace au publicat informații despre ședința guvernului în care s-a adoptat o hotărîre cu privire la reducerea săptămînii de lucru de la 48 la 46 de ore. Hotărîrea intră în vigoare la 1 octombrie. Noua săptămînă de lucru se introduce fără reducerea salariului. Pentru minorii care nu au împlinit 16 ani se stabilește săptămîna de lucru de 36 de ore.

In legătură cu problema Suezului
Piloți iugoslavi își oferă serviciile

RIJEKA 8 (Agerpres). — Tanlug transmite: Administrația egipteană a Canalului de Suez a cerut instituțiilor competente din R.P.F. Iugoslavia, prin intermediul ambasadei egiptene din Belgrad, să trimită un grup de piloți iugoslavi în Egipt, pentru deservirea Canalului de Suez. Aproximativ zece piloți iugoslavi și-au oferit serviciile în acest scop.

Mari scăderi la bursa din New-York

NEW YORK 8 (Agerpres). — După cum anunță agențiile străine de presă, problema Suezului continuă să influențeze cursurile bursei de acțiuni din New York care a înregistrat vineri noi scăderi masive. Cele mai serioase pierderi au fost înregistrate de acțiunile societăților petrolifere internaționale care au pierdut pînă la 3 puncte. Tendința de scădere a fost urmată într-o măsură mai mare sau mai mică și de alte acțiuni industriale. In general, pierderile înregistrate în cursul zilei de vineri s-au ridicat la suma globală de aproape un miliard dolari.

Premierul japonez Hatoyama s-a hotărît să răspundă de negocierile cu U.R.S.S.

PEKIN 8 (Agerpres). — China Nouă transmite: O știre apărută în ziarele din Tokio anunță că în cadrul unei ședințe a guvernului, care a avut loc vineri, primul ministru japonez Hatoyama a declarat că este hotărît să ia asupra sa răspunderea negocierilor cu Uniunea Sovietică și a expus un plan menit să scoată din impas tratativele de pace.

Planul Hatoyama prevede înainte de toate ca Japonia să renunțe la toate revendicările sale teritoriale. In conformitate cu acest plan Japonia și Uniunea Sovietică vor anunța încetarea „stării de război" dintre cele două țări, reluarea relațiilor diplomatice și numirea de ambasadori în fiecare dintre cele două țări. Hatoyama intenționează de asemenea să ceară Uniunii Sovietice să repatrieze imediat pe cetățenii japonezi „internați" în această țară, să valideze acordul de pescuit sovieto-japonez și să sprijine în mod necondiționat admiterea Japoniei în Organizația Națiunilor Unite.

Acest program a fost aprobat în mod oficial de către guvern. In consiliul de miniștri din 7 septembrie s-a hotărît de asemenea ca Mațumoto să plece la Moscova pentru a sonda terenul și pentru a pregăti tratativele la nivelul cel mai înalt. După cum se știe, Mațumoto a condus delegația japoneză la tratativele sovieto-japoneze de la Londra și l-a însoțit pe ministrul de Externe Sighemițu la tratativele de la Moscova. Plecarea sa la Moscova a fost aprobată și de liderii partidului guvernamental liberal-democrat.

Expoziție de artă populară romînească la Roma

ROMA 8 (Agerpres). — La 5 septembrie a.c. a avut loc în sala Palatului Expozițiilor din Roma deschiderea oficială a expoziției de artă populară romînească.

Cu acest prilej în cadrul unui simpozion, profesorii De Martino, G. Nataletti și T. Tentori au vorbit despre arta populară romînească.

Expoziția va fi deschisă pînă la 5 octombrie a.c.

Să fie anulată odioasa sentință de la Karlsruhe!

H. STOLPER

OSÎNDA

Grea, a căzut osînda, torent de bolovani:
„Să nu se mai audă de comuniști germani!"
Grea, a căzut osînda la Karlsruhe, departe.
Din jilț, judecătorul a croncănit a moarte.

Incremeni o clipă bătrînul fluviu Rhin.
Și legendarul Siegfried scăpă un lung suspin.
„Din nou voi fi prădată de dragoste și mai"?
Piecă o clipă fruntea bălaia Lorelei.
Și soarelui o clipa-i fu raza întreruptă.
Dar repede durerea trecu în cînt de luptă.

L-am auzit pe-aceste, la Dunăre, cîmpii.
„O, n-am să tac!" — un strigăt din inimă țîșni.
Pe creierul meu praful uitării nu-i pus încă.
E clopot amintirea, chemarea sa — adîncă.
Văd iadul Vapniarcăi, ghimpata sîrmă iat-o,
Pe unde tinerețea pe veci mi-am îngropat-o.
Și astăzi îi mai caut tatălui meu mormîntul
Dar unde-i? Intreb unde-i, zadarnic căutîndu-l.
Și doar în vis apare — cu dînsul o mulțime-i —
Și-nlăcrămat mă roagă: „Oprește brațul crimei!
Mergi, fiule, prin lume, și-i blestemă nebunii
Urmași ai celor țepeni la Nürnberg în funii".

Nu tac. Mi-arată viața că noaptea stă la pîndă
Acolo unde află un comunist osîndă.
Cu el, așa începe cadența cea diformă
Ce prea curînd în grindini cumplite se transformă
Lovind în libertatea popoarelor... O știu.
Sugrumă răsuflarea a tot ce-n jur e viu.

Pentru că globul nu-l vreau gigantic catafalc
Sentința din Karlsruhe eu sub picioare-o calc.
Și ura-mi, ca o piatră eu o arunc în fața
Acelui jude care a vrut să nege viața.
Cuvîntul său gunoi e — ce jalnic și ce trist!
Ci eu cred în Comună, deși nu-s comunist.
...Grea, a căzut osînda la Karlsruhe, de-acu...
*Germania, auzi-o: „Partei, mein Herz bist du!" *)*

(In romînește de ȘTEFAN IUREȘ)

*) Partid, tu ești inima mea.

„...In urma interzicerii P.C.G. ni se pregătesc din nou gropi comune"

DÜSSELDORF 8 (Agerpres). Potrivit relatărilor presei, opinia publică vest-germană continuă să-și exprime dezaprobarea față de sentința tribunalului de la Karlsruhe, care a interzis Partidul Comunist din Germania. După cum anunță ziarul „Vorwaerts", luînd cuvîntul în cadrul conferinței organizației din Weidenberg a partidului social-democrat din Germania (P.S.D.G.) Hans Will, președintele acestei organizații s-a pronunțat împotriva interzicerii P.C.G. Comparînd evoluția de astăzi din Germania occidentală cu evenimentele din anul 1933 el a adresat asistenței cuvintele de avertisment: „Cine ne poate garanta că pe calea periculoasă pe care a pornit guvernul federal, nu se va afla într-o zi și un ordin de interzicere a P.S.D.G.?".

Asociația juriștilor democrați din Germania a trimis președintelui primului complet de judecată al Tribunalului constituțional de la Karlsruhe, dr. Wintrich, o telegramă de protest împotriva interzicerii P.C.G. In telegramă se subliniază că sentința de la Karlsruhe pronunțată din ordinul guvernului Adenauer contravine oricărei norme de drept.

Pe pereții minelor și uzinelor din orașul Wanne-Eickel din Ruhr, au apărut lozinci în care se avertizează că „în urma interzicerii P.C.G. ni se pregătesc din nou gropi comune".

In 24 de ore

MOSCOVA. La 8 septembrie, delegația parlamentului Greciei a părăsit Moscova.

SOCI. — La 7 septembrie președintele Indoneziei, Sukarno, a sosit la Soci pe bordul crucișătorului „Mihail Kutuzov".

KARACI. — După cum anunță agenția Reuter primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, a demisionat din postul de prim ministru. Totodată Mohammed Ali a anunțat că se retrage de la conducerea partidului „Liga musulmană".

OSLO. — La 7 septembrie s-a înapoiat la Oslo delegația Stortingului norvegian care a vizitat Uniunea Sovietică.

BUDAPESTA. — O echipă artistică de amatori din comuna Elek (departamentul Bekes) formată din cîntăreți, dansatori, muzicanți și actori unguri, romîni, germani și sloveni a plecat pentru un turneu de 4 zile în orașele și localitățile de la frontiera cu Romînia.

HAGA. — Postul de televiziune din Olanda a prezentat la 6 septembrie a.c. filmul romînesc „Ciocîrlia".

CIUNKIN. — La 7 septembrie, ansamblul romînesc de cîntece și dansuri „Ciocîrlia" a plecat de la Ciunkin spre Nankin.

GENEVA. — La 7 septembrie, în Palatul Națiunilor de la Geneva a avut loc semnarea unei noi convenții cu privire la abolirea sclavajului, negoțului de sclavi și a instituțiilor și obiceiurilor asemănătoare sclavajului, adoptată la conferința în această problemă care a avut loc la Geneva. Convenția a fost semnată de reprezentanți a 30 de state printre care U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R. S. S. Bielorusă, Cehoslovacia, Polonia, Romînia, Ungaria, Iugoslavia, Anglia, Franța și alte state.

Delegatul american la conferință a declarat că S.U.A. nu sînt interesate în semnarea susmenționatei convenții.

Nota guvernului R F Germane adresată Guvernului URSS cu privire la reunificarea Germaniei

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 septembrie, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe W. Haas, ambasadorul Republicii Federale Germane în U.R.S.S., Ambasadorul Haas a remis lui A. A. Gromîko, o notă în care este expus punctul de vedere al guvernului R. F. Germane asupra reunificării Germaniei, precum și memorandumul în această problemă.

In nota remisă se spune printre altele:

„La prima conferință de la Geneva din iulie 1955, șefii guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit și Franței, au căzut de acord ca „rezolvarea problemei germane și reunificarea Germaniei prin intermediul unor alegeri libere să fie înfăptuită în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității europene". Din păcate, la a doua conferință de la Geneva din octombrie-noiembrie 1955, s-a arătat a nu fi posibil să se cadă de acord asupra mijloacelor și căilor de traducere în viață a acestei hotărîri. In prezent, a trecut deja peste o jumătate din anul 1956 fără să se fi realizat vreun progres în această problemă.

Guvernul federal consideră de datoria sa să atragă atenția guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste asupra seriozității acestui fapt.

Toate cele patru puteri au recunoscut întotdeauna răspunderea ce le revine pentru restabilirea unității de stat a Germaniei. Această răspundere nu poate fi realizată prin exprimarea consimțămîntului față de principiul reunificării fără a se realiza însă o înțelegere asupra căilor practice ale înfăptuirii ei.

După ce numeroase încercări de a se realiza o înțelegere în această problemă în cadrul unor conferințe mari au eșuat guvernul federal nu consideră rațional să se propună în momentul de față convocarea unei noi conferințe de acest fel.

El este de părere că o nouă conferință trebuie să fie convocată abia după ce se va fi creat pe cale diplomatică normală, perspectiva întemeiată că o asemenea conferință va fi încununată de succes.

Guvernul federal adresează guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste apelul insistent de a relua energic eforturile pentru a contribui în acest sens la rezolvarea problemei.

La primirea susmenționatei note, A. A. Gromîko a făcut următoarea declarație:

După cum se știe Uniunea Sovietică a fost și rămîne o adeptă consecventă a restabilirii unității naționale a Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat. Guvernul R. F. Germane cunoaște bine punctul de vedere al guvernului sovietic în această problemă, și anume: In condițiile actuale ale existenței în Germania a două state de sine stătătoare nu există o altă cale realistă spre reunificarea Germaniei, decît tratative directe între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Fără un acord între guvernele R.D.G. și R.F.G. această problemă nu poate fi rezolvată.

Măsurile înfăptuite în ultima vreme în R.F.G. în ce privește militarizarea țării și înăbușirea drepturilor și libertăților democratice, garantate poporului german prin acordul de la Potsdam, urmăresc să se facă cu neputință reunificarea statului german pe o bază pașnică și democratică, fapt de care nu se poate să nu se țină seama la examinarea notei guvernului R.F.G.

A. A. Gromîko a declarat că guvernul U.R.S.S. va da o notă de răspuns corespunzătoare la nota și memorandumul guvernului R.F.G.

IN CAPITALA BULGARIEI

La 9 septembrie, poporul frate bulgar sărbătorește a XII-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist.
Inaintarea victorioasă a eroicei Armate Sovietice, alături de lupta vajnicilor partizani bulgari, în frunte cu comuniștii, au adus țării adevărata libertate și independența națională. Astăzi, oamenii muncii din orașele și satele R. P. Bulgaria — înfăptuind politica partidului comunist, construiesc prin munca lor pașnică o viață fericită, luminoasă.

Călători

Cînd se crăpa de ziuă străbătusem deja mulți kilometri pe pămîntul Bulgariei. Peisajul bulgăresc de pe malul drept al Dunării nu se deosebește prea mult de cel de pe malul nostru dunărean. Aceleași cîmpii întinse cultivate cu cereale, același covor așternut de-a lungul căii ferate. Aici era înainte grînarul Bulgariei, dar acum sudul i-a luat-o înainte. Urmările binefăcătoare ale noilor așezări sociale din Bulgaria se fac simțite chiar și pentru cineva care străbate aceste locuri în viteza trenului. Mașinile iau tot mai mult locul uneltelor primitive, canale lungi și ramificate de irigație se pot vedea peste tot.

Cu cît trenul se apropie mai mult de Sofia, peisajul se schimbă. Aceasta se observă mai cu seamă după ce trenul lasă în urmă orașul Vrața și se apropie de masivul Stara Planina. Munții aceștia, după cum îi arată și numele lor, sînt foarte bătrîni și pleșuvi. Ei sînt strîns legați de istoria poporului bulgar, fiind martori ai luptelor seculare pe care le-a dus poporul pentru libertatea și independența sa. Călătorii străini, care nu se dezlipesc de obicei de la ferestrele vagoanelor, își manifestă încîntarea pentru munții aceștia pe care natura i-a modelat în grupuri sculpturale de o frumusețe aspră ce amintesc pe alocuri de „Babele" din Bucegii noștri.

*

Sofia este un oraș plăcut. Bulevardele largi, scuaruri, edificii impunătoare, numeroase parcuri îi dau aspectul unui oraș modern în care utilul se îmbină cu plăcutul, cerințele civilizației citadine cu gustul pentru frumos. Capitala Bulgariei are o excelentă poziție geografică, fiind străjuită de munți. Datorită acestei poziții geografice, clima este temperată. Iernile sînt blînde, temperatura scade cel mult pînă la 5—8 grade sub zero, iar verile sînt răcoroase. O mică dar încîntătoare excursie pe cel mai apropiat munte, Vitoșa, ceea ce reprezintă totuși parcurgerea unei distanțe apreciabile cu funicularul, este recrearea preferată a sofienilor.

Fiind un oraș bătrîn de 25 de secole, Sofia este în același timp prin înfățișarea sa de azi, un oraș tînăr. Urmele rămase din anticul Serdika sau Sredetz, căruia Constantin cel Mare îi spunea „orașul meu Roma", sînt puține.

Sofia este un oraș în care trecutul glorios al luptei pentru libertate se îmbină la tot pasul cu prezentul socialist. Bulgarii au o adîncă venerație pentru tot ce a fost măreție și eroism în cursul luptelor lor pentru libertate. Numeroase plăci comemorative și chiar sculpturi pe care le întîlnești la tot pasul — pe locurile unde au fost uciși numeroși patrioți în anii grei ai dictaturii fasciste — sînt mărturii emoționante ale luptei pentru eliberarea țării. Dintre toate acestea monumentul eliberării executat de Vasca Emanoilova, care se află în Parcul Libertății, atrage îndeosebi atenția. Pe soclul său se află sculptat un ostaș sovietic cu arma ridicată în semn de biruință avînd în dreapta o femeie cu un copil în brațe, iar în stînga un partizan bulgar. Pe părțile laterale ale monumentului se află trei grupuri sculpturale. Două exprimă episoade de luptă, iar unul munca de construcție pașnică de după eliberare. Ele sînt executate cu multă măiestrie. Figurile oamenilor vădind un puternic realism, reflectă dîrzenia luptătorului, neînfricarea sa, asprimea unor momente de grea încercare, dar totodată omenia și optimismul care-i înflăcărează pe cei ce luptă pentru o cauză dreaptă.

Sofia de azi nu-ți oferă însă numai mărturii ale unui trecut de luptă glorios, dar și numeroase imagini ale vieții socialiste de acum. Ea are deja înfățișarea unui oraș socialist în care dispare contrastul dintre periferiile mizere, întunecate și centrul luxos și magnific. Pe toți cei care vizitează Sofia de azi îi impresionează ritmul construcțiilor de edificii și locuințe atît la centru cît și la periferie. Aproape că nu există stradă pe care să nu se fi construit în ultimii ani sau să nu se construiască în prezent noi și noi clădiri într-un stil arhitectural simplu, fără dimensiuni și podoabe inutile, ceea ce le dă un aer de frumusețe și măreție sobră. Cartiere întregi de locuințe muncitorești sau cămine studențești au fost ridicate în ultimii ani. Cine vizitează astăzi capitala Bulgariei e greu să-și dea seama că 40 la sută din casele de locuit au fost distruse în timpul războiului.

Printre edificiile ridicate în ultimii ani într-un ritm care a depășit cele mai optimiste calcule se numără și fabrica „Ernst Thälmann", întreprindere de filatură construită cu ajutorul Republicii Democrate Germane și înzestrată cu mașini din R.D.G.

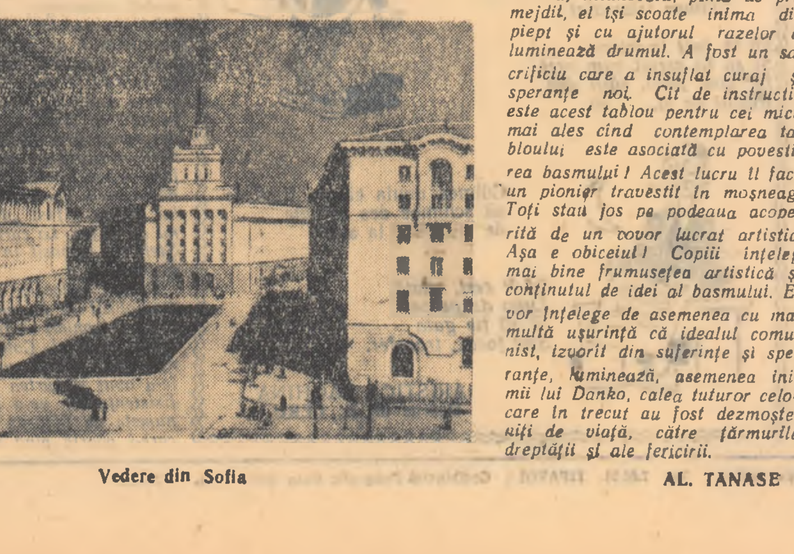
Am aflat cu bucurie că întreprinderea „Ernst Thälmann" este una din unitățile socialiste fruntașe pe țară. Acest lucru se datorește și faptului că majoritatea lucrătorilor — femei și tineri — aplică în producție metode înaintate de lucru cum ar fi calificarea la locul de muncă. La fabrica „Ernst Thälmann" din 5 lucrători, unul este fruntaș sau inovator. Anul acesta nici un muncitor n-a lucrat sub normă.

O atenție deosebită acordă conducerea întreprinderii calificării cadrelor. Mulți muncitori sînt veniți de la țară, fără nici o calificare, dar în scurt timp reușesc nu numai să dobîndească o specializare corespunzătoare, dar să devină și fruntași. Vizitînd fabrica, am cunoscut-o pe muncitoarea fruntașă Vera Raghina. Cîtă deosebire între viața acestei tinere femei și cea pe care au dus-o părinții ei, țărani dintr-un sat de lîngă Samokov. Și ea își mai aduce aminte de anii grei, cînd trebuia să trudească din greu pentru o bucată de pîine neagră. Astăzi, Vera Raghina e muncitoare cu o înaltă calificare, locuiește într-un elegant apartament din minunatele blocuri din apropierea fabricii. Am văzut aceste construcții de locuințe. Cînd mi s-a spus că pînă acum cîțiva ani acolo nu era decît un teren viran, nu mi-a venit să cred.

Conducerea întreprinderii manifestă o grijă deosebită pentru nevoile materiale și culturale ale salariaților. Astfel, întreprinderea este înzestrată cu un cabinet medical, cu un sanatoriu, cu un cămin pentru lucrătorii care nu locuiesc în Sofia, restaurante cu cîte 15 feluri de mîncare, bufete volante și cu o bibliotecă de 8.000 volume.

Multe lucruri se mai pot spune despre Sofia de azi, despre locuitorii săi atît de ospitalieri, despre viața sa industrială, artistică și științifică. Spațiul nu ne îngăduie acest lucru și de aceea mă voi opri pe scurt la vizita de neuitat pe care am făcut-o la Palatul Pionierilor. Dintre multele lucruri frumoase și demne de toată admirația, m-a impresionat în chip deosebit orchestra simfonică a copiilor și sala de basme. Am ascultat un concert al orchestrei simfonice a copiilor. Fără să fiu un bun cunoscător al muzicii simfonice, mi-am putut da seama totuși de măiestria acestor pionieri. De altfel nu e numai părerea mea. Ascultam concertul împreună cu un sculptor sovietic, un regizor din Israel și cîțiva muzicieni maghiari. Impresia tuturor era că ne aflăm în fața unui colectiv deja format, matur. Este lesne de înțeles de ce această orchestră a fost premiată cu prilejul Festivalurilor Mondiale al Tineretului de la Berlin și București. Dirijorul orchestrei, Vladi Simeonov pe care bucureștenii au avut prilejul să-l vadă la pupitru, este demn de toată admirația pentru strădința și priceperea cu care a reușit să facă din cei 130—140 de copii talentați un colectiv muzical închegat, disciplinat și capabil să interpreteze cele mai frumoase piese din repertoriul clasic.

In sala de basme, pentru a crea bineînțeles o atmosferă de fantezie, se află cîteva tablouri mari de o rară frumusețe și expresivitate, inspirate din diferitele legende și basme. „Cei trei frați și merele de aur", „Peștișorul de aur" (după A. S. Pușkin) și „Inima lui Danko" (după minunatul poem al lui Maxim Gorki). Tabloul din urmă aparține pictorului Gh. Atanasov, care a murit înainte de a-l termina. Trebuie să vezi doar expresia feței acestor oameni pentru a înțelege măiestria pictorului. Ce pătrunzătoare și în același timp nuanțată analiză psihologică! Fețele oamenilor exprimă tranziția de la deznădejde la speranță, de la întuneric la lumină pe care o revarsă în jur inima arzîndă a nemuritorului Danko. Atunci cînd mulțimea deznădăjduită nu mai vede nici o cale de ieșire din pădurea adîncă, întunecată, plină de primejdii, el își scoate inima din piept și cu ajutorul razelor ei luminează drumul. A fost un sacrificiu care a insuflat curaj și speranțe noi. Cît de instructiv este acest tablou pentru cei mici, mai ales cînd contemplarea tabloului este asociată cu povestirea basmului! Acest lucru îl face un pionier travestit în moșneag. Toți stau jos pe podeaua acoperită de un covor lucrat artistic. Așa e obiceiul! Copiii înțeleg mai bine frumusețea artistică și conținutul de idei al basmului. Ei vor înțelege de asemenea cu mai multă ușurință că idealul comunist, izvorît din suferințe și speranțe, luminează, asemenea inimii lui Danko, calea tuturor celor care în trecut au fost dezmoșteniți de viață, către țărmurile dreptății și ale fericirii.

Vedere din Sofia

AL. TANASE

Vizitele delegațiilor sindicale iugoslavă și greacă

TIMIȘOARA 8 (Agerpres). — Continuîndu-și vizita pe care o întreprinde în țara noastră, delegația sindicatelor iugoslave în frunte cu Djuro Salaj, președintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia a sosit sîmbătă la Timișoara.

Membrii delegației sindicale iugoslave au vizitat apoi întreprinderea textilă „Industria Lînii".

Tot sîmbătă, delegația sindicatelor iugoslave a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din Cenei.

Seara oaspeții au asistat la un spectacol de gală prezentat în cinstea lor de către ansamblul sîrbesc de stat de cîntece și dansuri din localitate.

*

Delegația de militanți sindicali din Grecia și-a continuat sîmbătă vizitele în Capitală.

Dimineața, membrii delegației au vizitat Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Oaspeții au urmărit procesul de producție și au luat cunoștință de activitatea diferitelor secții ale combinatului.

Membrii delegației au făcut apoi o plimbare prin orașul București.

O delegație de primari britanici în R.P.R.

La invitația președinților comitetelor executive ale sfaturilor populare din orașele Ploești și Cluj, sîmbătă seara au sosit în Capitală Ernest Apps, lord-primar al orașului Birmingham cu fiica, Arthur Gibson, ajutorul primarului din Birmingham cu soția, Thomson Jessop, lord-primar al orașului Leeds cu soția, William Pitts, secretar municipal din orașul Leeds, D. Fisher, primarul sectorului Kesington din Londra cu fiica, D. Rawle, consilier municipal din Kesington.

ȘTIRI SPORTIVE

* In sala Palais des Sports din Paris au fost reluate sîmbătă jocurile din cadrul turneelor finale ale campionatelor mondiale de volei. In competiția feminină echipa R.P.R. a obținut o meritată victorie cu scorul de 3—2 în fața echipei R. P. Bulgaria.

* Pe stadionul Dinamo a început sîmbătă întîlnirea internațională de atletism dintre echipele asociațiilor sportive Locomotiva R.P.R. și Locomotiv R.P. Bulgaria. După prima zi, atleții romîni conduc cu 87—74 puncte.

Azi, 9 septembrie, în jurul orei 17,40, pe programul I, se transmite de pe stadionul Republicii, repriza a doua a întîlnirii internaționale de fotbal dintre reprezentativele B ale Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Bulgaria.

Mîine în jurul orei 17,55, pe programul I se transmite de la Sofia, repriza a doua a întîlnirii internaționale de fotbal dintre reprezentativele A ale R. P. Bulgaria și R. P. Romîne.

Scînteia tineretului

MAGAZIN

Pe fundul mării

De citeva zile scafandri din portul Constanța primisera misiunea să ridice la suprafața draga „Ovidiu" scufundată de mult. După un plan amănunțit se stabili scoaterea ei cu ajutorul a patru flotoare. Odată cufundate aveau să fie legate de vas cu niște cabluri uriașe. Evacuind apa vor aduce cu ele și vasul la suprafața. Ei, dar ce ușor se rezolvă lucrurile în plan! Cine va săpa cele două tunele prin care trebuie introduse cablurile? Desigur, scafandrii.

Zorii zilei ii găseau pe mare. Inserarea de asemenea. Scormoneau de zor pe fundul mării.

Lingă draga scufundată acostează în fiecare zi două vase.

— Detectivii... — glumesc marinarii pe seama echipajului de scafandri. In ziua aceea totul se petrecea ca de obicei. „Poarta Albă" și „Tuzla", acostaseră lingă catargul epavei. Pe puntea vaselor scafandrii se pregătesc de cufundare... Afară e o căldură toridă, iar ei se îmbracă ca de gerul lui februarie.

— In apă e frig — mă lămuri deîndată șeful echipajului, tovarășul Sîrbu.

In sfîrșit, primii doi scafandri sînt gata. De pe covertă ei coboară citeva trepte in apă. Bocancii lor cu tălpi de plumb fac mult zgomot. Cei doi fac un semn cu capul. Primul e șeful echipajului. Apoi va veni rindul mezinului echipei. Constantin Feștilă.

— Casca — comandă cineva.

Laconii, scafandrii mai sorb o gură de aer. Apoi, calmi, așteaptă să li se înșurubeze casca.

— Oxigen!

— Allo, allo, Costică, Costica mă auzi, ai oxigen?

Deși se află încă lîngă noi, nu ne poate răspunde decît tot prin telefon.

— Da, da, cobor...

In apa mării scafandrul plutește pentru citeva minute, apoi se scufundă. Undeva apa mării ș a schimbat culoarea devenind albicioasă și parcă da în clocot. Acolo se află scafandrul.

Pe fundul mării el poposește pentru un moment apoi smucește ușor cordonul de siguranță. De pe covertă călăuzierul care urmărește fiecare mișcare a scafandrului slăbește atunci și mai mult cordonul. Singur în împărăția apelor scafandrul se apucă de lucru. De citeva zile inaintarea in tunel mergea greu. Un perete de piatră făcea aproape imposibilă înaintarea.

— Allo! Măriți presiunea apei. Sus pe covertă fiecare cerință a scafandrilor — este primită ca o comandă și se execută întocmai.

— Am mărit presiunea apei.

— Bine, bine, trimiteți-ne acum electrozi. I-am terminat.

De îndată cineva purtînd în brațe citeva cutii cu electrozi, coboară într-o barcă cu care se îndreaptă către locul unde marea albicioasă e gata să dea în clocot. Electrozii sînt coborîți ușor în mare.

— Dar cum se poate suda în apă?

La întrebarea aceasta n-am să vă răspund. Nu vreau să vă răpesc posibilitatea de a savura din plin această noutate. In curind, veți avea ocazia să vedeți cu ochii acest lucru.

— Cum vine asta?

Se vede treaba ca n ați aflat încă de faptul că în portul Constanța a început de curind să se filmeze primele imagini ale celui dintîi film romînesc realizat sub apă. Așa dar, să vă povestesc mai bine ceva ce nu se va vedea în acest film. Mai întîi însă dați-mi voie să vă prezint pe creatorii acestui film documentar.

— Nicolae Cojocaru, regizor.

— Lionel Librai, operator...

— ...și încercat scafandru.

Gluma aceasta, deloc răutăcioasă, a făcut-o chiar unul dintre scafandri. Bineînțeles, că nu așa într-o doară.

Urmăream de citeva ore pe scafandrii care scot această epavă. Pînă acum nimic nu mi se părea extraordinar. Și totuși... Eram martorul unor fapte nu prea obișnuite.

— Allo! allo! Scafandrul care era unul din operatorii cinematografici n-apucă să termine ce avea de spus căci în aceeași clipă simți că cineva il smulge și-l aruncă in sus cu o putere uimitoare.

Cînd se dezmetici deabinelea, era dezbrăcat de costumul de scafandru și așezat pe coverta vasului. Strînși in jurul său, scafandrii îl priveau atent.

— Ei, cum a fost?

— La naiba, credeți că mai știu ceva?

In aceiași clipă, Librai întîlni privirile dojenitoare ale scafandrilor.

— Nu-i așa, că nu-i deajuns să ai curaj? il întrebau parcă ei.

— Știți ce? Mă luați de ucenic?

Scafandrii începură să ridă. Așa dar și el s-a convins că nici meseria aceasta nu se învață într-o zi, două. S-au împăcat. Cum a ajuns la suprafață, operatorul-scafandru a priceput de abia mai tîrziu: reglase defectuos ventilul de aer.

Draga „Ovidiu" va fi scoasă azi-mîine la suprafață. Fundul mării însă va fi și pe mai departe „răscolit". Unii din scafandrii aceștia nu vor mai purta in mînă „sprițul" sau aparatul de sudat, ci aparatul de filmat. Regretăm numai că nu i-am putut fotografia în apă. O imagine din munca lor ar fi tare interesantă.

VASILE RANGA

Foto: R. COSTIN

In „marea opoziție"...

PLANETA MARTE privită de pe Pămînt...

Observatorii sovietici își continuă observațiile asupra planetei Marte. Cercetările sînt favorizate de faptul că în timpul marii opoziții, Marte va fi întors spre pămînt cu emisfera sa sudică unde începe vara marțiană.

— Colaboratorii științifici ai sectorului de astrobotanică al Academiei de Științe a R.S.S. Kazahe, a comunicat G. Tihov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., au fost nopțile trecute martorii unor fenomene neobișnuite pe Marte. Pe discul planetei a apărut o brumă galbenă, care se întinde pe un spațiu, uriaș și pe care o observăm pentru prima oară. Ea acoperă aproape în întregime „căciula" polară sudică a planetei Marte și zonele învecinate cu aceasta. Doar în cazuri rare, prin această brumă răzbat unele locuri strălucitoare ale „căciulii" polare.

Petele și fîșiile albe pe care la sfîrșitul lunii august le-am observat noi în Kazahstan, le-au observat de asemenea și astronomii din Harkov, au însemnat, după cum credem, căderi de zăpadă pe planeta Marte, ceea ce este probabil în legătură cu lipsa de stabilitate a atmosferei și, prin urmare, cu un vînt puternic. După cît se pare, în zonele planetei Marte, învecinate cu cele unde a căzut zăpada, o furtună puternică a ridicat nisipul și praful, iar acestea au format bruma albă. Aceasta din urmă a acoperit „căciula" polară sudică. Un înveliș de praf de asemenea dimensiune este neobișnuit pentru Marte.

Colaboratorul științific I. Glagolevski, a declarat Tihov în continuare, semnalează un fenomen interesant în jurul „căciulii" polare sudice în curs de topire, unde primăvara este pe sfîrșite și începe vara.

Comparînd, cu ajutorul diferitelor filtre optice, aureola din jurul „căciulii" polare sudice și întunecarea mărilor de pe Marte, el a cules date obiective cu privire la culoarea acestor formații și a constatat că aureola polară este de culoare cafenie deschis, iar „mările" sînt verzui. Or, aceste culori care se aseamănă cu culoarea vegetației timpurii de primăvară de pe pămînt, confirmă odată mai mult existența unor forme superioare de vegetație pe Marte.

Emoționantul poem cinematografic „Dacă toți tinerii din lume" realizat de studiourile franceze va rula in această lună pe ecranele cinematografelor Capitalei.

In regia lui Cristian Jaque (cunoscut publicului nostru prin realizările sale „Mînăstirea din Parma" și „Fanfan la Tulipe") filmul evocă un aspect al solidarității oamenilor simpli din întreaga lume.

In fotografie: O scenă din film.

SERVILISM

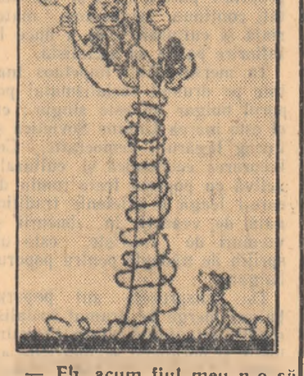
— Piotr Ivanovici! Vă rog, iscăliți-vă...

Desen de I. UZBIAKOV

— Au...! E adevărat că-i neplăcut să dai să aprindă unui copil...

Desen de E. GUROV

— Eh, acum fiul meu n-o să se mai cațăre în pom.

Desen de L. SAMOILOV

COMENTARIU la un FAPT

Muzică „la modă"

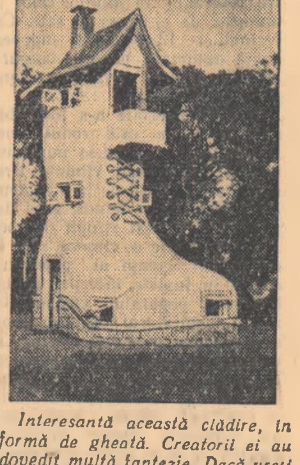
Mai intîi am încercat să găsim o definiție potrivită pentru a explica genul muzical aflat la modă în occident „Rock and Roll". Am renunțat însă. Nu din pricină că o asemenea definiție ar fi imposibilă, ci pentru cu totul alt motiv. Am socotit că cititorii vor înțelege mai lesne ce înseamnă „Rock and Roll" povestind o întîmplare pe care a avut amabilitatea s-o facă cunoscută cititorilor săi cotidianul londonez „Daily Express".

Un cinematograf din Londra... Rulează un film cu muzică gen „Rock and Roll". Deabia a început filmul și brusc în sală s-a petrecut ceva care se aseamănă cu invazia unor triburi de sălbatici. Grupuri de tineri ațîțați de ritmul muzicii au bătut din palme, au vociferat, au țopăit peste scaune. După ce scaunele au fost avariate, a venit rîndul ecranului să fie sfîșiat. Directorul cinematografului a avut imprudența să protesteze împotriva huliganismelor. Nechibzuit act! Directorul a fost atacat și tăiat cu brice pe obraz și pe mîini.

Acum înțelegeți ce gen de muzică este „Rock and Roll"?

E. O.

Casă în formă de... cismă

Interesantă această clădire, în formă de gheată. Creatorii ei au dovedit multă fantezie. Dacă vreți s-o vedeți cu ochii dumneavoastră, nu o căutați nici la noi în țară, nici în restul Europei. Ca s-o vedeți, ar trebui să plecați la Bombay, unde o veți găsi pe una din aleile parcului „Nehru".

TRECUTUL unui ORAȘ

...Piatra Neamț. Orașul ce și-a împrumutat numele de la muntele care îl străjuie dinspre răsărit: Pietricica. Orașul acesta, a cărui reală vechime pînă deunazi era necunoscută, are un trecut legat de însemnate momente ale istoriei poporului nostru. Prezența lui e semnalată îndeosebi odată cu domnia lui Ștefan cel Mare, atunci cînd era noastră număra de-acum 1457 de ani. Totuși, s-a bănuit o străveche civilizație pe locul orașului de azi.

Cercetătorii arheologi, conduși de Constantin Mătase, directorul muzeului arheologic regional, au început investigații ce urmăreau să determine reala vechime a orașului. Săpăturile în roca stîncoasă de la poalele Pietricicăi au fost dificile și de lungă durată. Timpul începuse să estompeze speranța cercetătorilor în descoperirea vreunor urme de viață. Se auzeau păreri (nu toate persoanele pot persevera) care recomandau încetarea săpăturilor. Tragică ar fi fost o asemenea renunțare atunci cînd peste puțin timp săpătura de identificare și-a găsit obiectul: urme de existență umană străveche...

...In urmă cu un timp imens, cu o mie de ani înaintea erei noastre, în acest loc s-a născut o situațiune preistorică. Sub straturile de rocă, ostile parcă curiozității cercetătorilor, dărîmăturile de bordee descoperite stau mărturie formelor de viață preistorică.

La poalele muntelui, a cărui înălțime locuitorii tribului o foloseau drept zid de apărare, pe o întindere de aproape 1500 de ani, s-a făurit în lupta pentru viață o civilizație străveche. Aproape 1500 de ani acest trib, a rezistat ciocnirilor cu triburile războinice puse pe jaf. Insă, ciocnirile cu popoarele migratoare, cutremură și prăbușesc organizarea patriarhală sclavagistă din această comunitate umană. Străvechea civilizație își trăiește finalul odată cu alăturarea populației băștinașe popoarelor în migrațiune. Locuitorii fostului trib împrumutau migratorilor din îndelungata lor experiență de meșteșugari. Erau specializați în prelucrarea ceramicei și a fierului. Vase de lut, care se recondiționează în prezent, dovedesc grija pentru formă, simțul discret al coloritului bicrom, durabilitate. Uneltele de fier numeroase, împreună cu armele de bronz și fier, cu obiectele din os, întregesc imaginea multiplelor ocupații, toate îndeplinite sub semnul îndemînării de locuitorii tribului. Săpăturile de identificare s-au oprit aici. Sînt proiectate în viitor săpături de amploare.

★

Nu știu dacă semnul începutului unui nou paragraf va fi suficient pentru a putea păși peste milenii de istorie. Asemenea pas uriaș este necesar ca să ajungem în vremea lui Ștefan cel Mare, epocă de înflorire a tîrgului Pietrei sau Piatra lui Crăciun, cum era numit pe-atunci Piatra Neamț de azi.

Domnia lui Ștefan — acest domn a cărui înțelepciune și pricepere militară amintește de Petru cel Mare — a rămas prezentă în Piatra Neamț, prin două monumente, intacte în zilele noastre: Biserica Sf. Ioan și, în apropierea ei, un turn de observație. Justificarea existenței lor era foarte ipotetică. Turnul de observație și semnalizare i se bănuia utilitatea numai alăturat Cetății Neamțului, aflată la o destulă depărtare, iar ridicarea bisericii o explică Topîrceanu drept final al conflictului dintre Ștefan și fratele său, Ilieș Vodă.

Colectivul de cercetători al Muzeului arheologic, stimulat de existența acestor monumente și nesatisfăcut de explicațiile ipotetice, a început o asiduă activitate de căutări. Săpăturile făcute sub școala medie de băieți, aflată față în față cu biserica Sf. Ioan, au descoperit subsolurile Curții domnești, ridicată în vremea lui Ștefan, pe locul actualei școli. Curtea domnească confirmă că domnia lui Ștefan a fost „de-a călare" și nu de pe loc. La curtea din Piatra Ștefan a poposit în ultima parte a vieții.

Pentru ridicarea curții, domnul s-a folosit de un mare număr de robi: prizonieri unguri, tătari, polonezi și turci. Coloniile de robi, nelipsite oricărei curți domnești, le-a avut și curtea din Piatra. Existența lor ne-o fac cunoscută numele de Tătăruș și Bordee pe care-l poartă pînă azi, împrumutat de la cei care le locuiau, două cartiere de la marginea orașului. Obiceiul tuturor cetăților era aflarea unei colonii de vînători în apropiere. Cetatea Neamțului avea satul de vînători — vînătorii-Neamț. Și-n Piatra, peste apa Bistriței, a rămas pînă azi, satul Vînători.

Subsolurile descoperite serveau, pe timpul domniei, ca depozite de arme și alimente. Aici, sub pămînt, bine întărite, cu ziduri groase și uși de fier masive, erau tainițele și închisorile.

O confirmare în plus despre existența complexului domnesc o face arhitectonica construcției, realizată în stil gotic și materialul de clădit, specifice epocii lui Ștefan. Mulțime de vase, de unelte și monede s-au dezgropat din pămînt. Vasele de ceramică, executate cu mare iscusință, au ornamente de inspirație națională și străină. Influențele slave și bizantine sînt vizibile.

Monedele aflate — parte din ele rămase din epoci anterioare lui Ștefan — au servit la curțile lui Petru Mușat și Alexandru cel Bun. O singură monedă suedeză, rămasă pînă azi, aruncă o lumină elocventă asupra vastelor legături comerciale întreținute de Moldova, sub domnia lui Ștefan.

★

Oamenii — cercetători ai prezentului — sînt neîmpăcați cu ideea sigiliului și a parafei, puse peste istoria trecutului milenar. Oamenii cercetători ai prezentului știu să scruteze, animați de același interes, zările viitorului sau spațiile trecutului.

VALERIU LAZAROV

RODICA PALARIERU

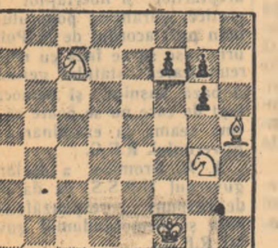
ȘAH

Studiul nr. 1

Inedit

Ing. LEON LOEWENTON

București

ALBUL CIȘTIGA

Alb: Rf2, Nh5, Cc7, Cg4,

Negru: Rh1, Pf7, g6, g7,

Astăzi oferim cititorilor noștri nu o problemă in care matul să fie realizat într-un număr fix de mutări ci o poziție de studiu unde albul începe și cîștigă după mai multe mutări Calea cîștigului, unică și surprizătoare, se realizează printr-o interesantă manevră de luptă contra „patului" (deci contra remizei) în care poate intra negrul

Știind aceste lucruri, șahiștii începători pentru care este compus acest studiu să nu se descurajeze în căutarea soluției, deoarece după puțină străduință o vor găsi la sigur și așa vor juca și ei în finalurile de cai.

O PARTIDA DIN MECIUL TINERILOR ȘAHIȘTI BULGARI ȘI ROMINI

După cum am anunțat, în Capitală s-a disputat o interesantă întîlnire internațională între tinerii șahiști bulgari și romîni, care a fost pierdută de echipa noastră la un punct diferență (11½ : 12½).

Cele mai bune rezultate ale echipei romîne au fost înregistrate de către jucătorul timișorean C. Partoș și de cele două jucătoare, Elisabeta Ionescu și Alexandra Nicolau, care au cîștigat toate partidele susținute. Iată mai jos una dintre partidele meciului:

APARAREA SICILIANA

Alb: V. Mărcova (R.P.B.)

Negru: A. Nicolau (R.P.R.)

1. e4 c5 2. Nc4. (O continuare rar jucată. Obișnuit este 2 Cf3) 2. , e6 3.De2 Cc6 4.Cf3 a6 5.a4 Dc7 6.d3 Cge7 7.Cc3 Cg6 8.0-0 Ne7 9.Ne3 0-0 10.Dd2 b6 11.Ce2 Nb7 12. d4? (O greșeală care duce în mod neașteptat la pierderea unei figuri) 12...c:d4 13. Cf:d4 C:d4 14.D:d4 Nf6 15.Dd3 (Dama trebuie să apere nebunul c4) 15...Ce5 16.Nf4 D:c4 și albul a cedat deoarece pierde o figură.

Pui de găină neobișnuiți

După ce a fost demobilizat, tînărul felcer militar vietnamez Li Van Mac a plecat în satul Hao-Țu din provincia Hadoici, unde a început să se ocupe cu creșterea animalelor. Intr-o bună zi a citit în ziar despre experiențele unui biolog chinez din provincia Tzang-Hi, care se ocupă cu hibridizarea găinelor și gîștelor.

— Ce-ar fi să-mi încerc și eu forțele? își zise Li Van Mac.

A luat un ou de gîscă și zece ouă de găină. Cu o siringă foarte bine sterilizată a scos albușul din oul de gîscă și l-a introdus în cantități de cîte 100 de milimetri cubi în ouăle de găină. Apoi, așa cum scria în articolul din ziar, a astupat orificiul cu ceară topită.

Fără îndoială lucrurile n-au mers chiar atît de ușor. La început, acele se rupeau din cauza cojii tari a ouălelor. Cu timpul însă, Li Van Mac a găsit un sistem eficace: înțeapă oul cu un ac obișnuit, apoi prin orificiul creat introduce acul siringii.

La prima experiență, efectuată în ianuarie anul trecut, puii au ieșit din găoace la 20 de zile după operație. A doua experiență a făcut-o în mai. De data aceasta a introdus în ouăle de găină 500 de milimetri cubi de albuș luat din ouăle de gîscă. Această experiență a dat rezultate și mai bune. Puiul din fotografie este rezultat din această experiență; el are doar 3 luni, dar cîntărește peste un kilogram. După cum vedeți are și o înfățișare neobișnuită: e înalt, are gîtul alungit, îi lipsește aproape complect creasta, ciocul îl are scurt, labele sînt foarte dezvoltate, pieptul bombat și e ușor aplecat în față. Acești pui cresc văzînd cu ochii.

Și acum sîntem datori să răspundem la întrebare: cum e posibilă hibridizarea animalelor?

Posibilitatea hibridizării animalelor a fost sugerată de activitatea grădinarilor care se ocupă cu altoirea plantelor. S-a dovedit că animalele, ca și plantele, pot fi schimbate, folosindu-se pentru aceasta principiile hibridizării vegetative. Desigur, există numeroase metode de hibridizare, în afară de cea folosită de tînărul vietnamez. De pildă, unii savanți sovietici au injectat unor găini de o rasă cu penele albe, sîngele unor găini de o rasă cu penele negre. După ce au repetat operația timp de patru generații, găinile albe au dat pui negri. Acești hibrizi cîntăresc la vîrsta de un an 4050 grame, iar cocoșii — 4120 grame, în timp ce părinții lor nu întrec la aceeași vîrstă 1800 de grame.

Faptul transmiterii calităților ereditare nu prin celulele genitale, ci prin alte părți ale corpului viu, se explică prin aceea că fiecărei părticele a corpului viu, cît de mică ar fi ea, îi este proprie ereditatea și de aceea embrionul, care se dezvoltă sub influența altui albuș de ou sau altui sînge, este nevoit să se schimbe.

Cîteva culmi...

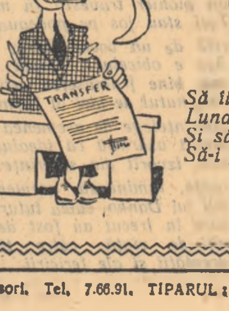
Culmea I.L.L.-ului:

Să te duci la I.L.L.
Cu forma completă
Și să capeți cameră,
Dar de... bicicletă.

Culmea frizerului:

Să te duci la frizerie
Și să fii servit cum vrei,
Iar cînd pleci, să-ți dea
Restul de la... 6 lei.

Culmea unuia căruia îi place să schimbe des cadrele de la un loc la altul

Să îi ceri, odată,
Luna de pe cer
Și să fie gata
Să-i facă... transfer.

ARISTICA BAGHINA

Desene de H. LERU

NOUTĂȚI FILATELICE

In R. Cehoslovacă s-a pus în circulație o serie de timbre „Construirea și apărarea patriei" formată din 3 valori: 30 h. jurămîntul pe drapel, 60 h. culoare roșie, reprezentînd monumentul soldatului sovietic de la Berlin și 1 koroană culoare albastră marik, reprezentînd un tanchist ținînd drapelul.

— In cinstea viitoarelor jocuri olimpice de la Melbourne s-a pus în circulație o serie „Sport" formată din 3 valori.

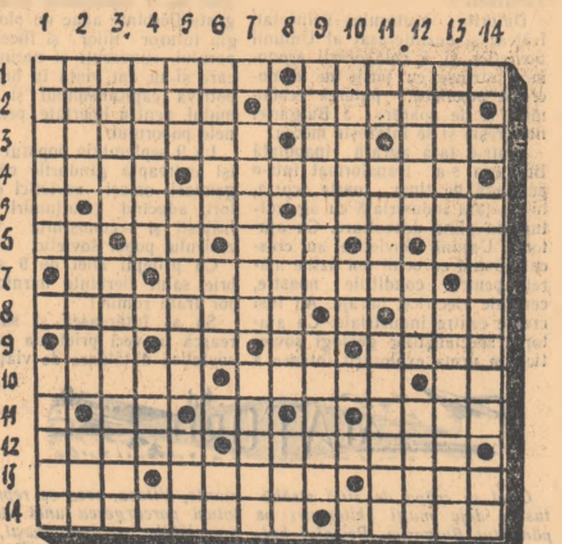

30 ha. culoare verde și albastru reprezentînd o cursă ciclistă, 45 ha. culoare roșu și albastru reprezentînd baschetul și 75 ha. de culoare brun cu galben reprezentînd un aruncător de disc, un alergător și un alergător de garduri.

Seria este însoțită de un plic, al cărui clișeu reprezintă un stadion. Pe plic sînt lipite cele trei valori ale seriei.

— Cu ocazia Festivalului Muzicii de la Praga și a comemorării compozitorului Wolfgang Amadeus Mozart, s-a emis o serie formată din următoarele 6 valori: 30 haleri, culoare galben negru și alb reprezentînd portretul compozitorului W. A. Mozart, 45 haleri culoare verde negru și alb reprezentînd portretul compozitorului Iosef Myslivecek, 60 haleri culoare violet, negru și alb reprezentînd portretul compozitorului Jiri Benda, 1 koroană culoare roz, negru și alb reprezentînd casa Bertramka din Praga, 1,40 koroane culoare albastru, negru și alb reprezentînd pe soții Manzele Duskova prietenii lui Mozart și 1,60 koroane culoare galben, negru și alb reprezentînd teatrul hostic, azi teatrul J. K. Tyl.

Cuvinte încrucișate: SISTEMUL SOLAR

ORIZONTAL

1. Cele nouă componente ale familiei soarelui nostru. — Planeta cu nouă sateliți; 2. Este radiată de Soare, în toate direcțiile. — Tot ceea ce ne înconjoară; 3. Genialul învățat polonez Nicolae Copernic a demonstrat în 1543 că centrul lui nu este Pămîntul, ci Soarele. — Tantal. — Aici; 4. Nu vorbește. — Inclinați. 5. Fructul unui arbust oarecum... tematic. — A lunei ca stelele pe firmament; 6. Nicolae Stoian. — Argon. — Prefix. — Capăt de tren; 7. Difton. — Locuitori din Asia; 8. Planeta ce se rotește în 365 de zile în jurul soarelui. — Pronume; 9. Inceput de rimă. — Cui fără cap. — Pronume. — Gaz nobil. 10. — Planeta situată între Mercur și Pămînt: se rotește în jurul Soarelui în 225 zile. — Planeta care la 7 septembrie 1956 ora 9 a fost la 57.000.000 km. de Pămînt. — Indemn cabalin; 11. Dumnealor. — Alternează cu noapte. — Valoare; 12. Acesta. — Planeta marelui zeu roman; 13. Pană de gîscă, modernizată! — Flori. — Decret de pe timpul lui Petru I; 14. Adusă la cunoștință. — Fată din planeta.

VERTICAL

1. Planetă descoperită în 1930 (se rotește în jurul soarelui în 249 ani). — Există oare pe alte planete? 2. Satelitul Pămîntului. — Se află la 149.500.000 km. de noi. — Poate fi pozitiv sau negativ; 3. Prietenă. — „Luceafărul" poeziei romînești; 4. Verbul orizontalității în construcții. Ce se întîmplă cînd sînt distrat... 5. Un personaj „somnifer". — Se rotește în 84 ani în jurul soarelui. — Document; 6. Locuiește la țară; — A cunoaște. — Zeul soarelui; 7. In el se mișcă planetele din sistemul nostru solar. — Abia răsărit, la orizont; 8. Academician romîn. — Singura; 9. Corp mic ce se rotește în jurul planetelor. — Icar le-a avut de ceară; 10. Pornești ofensiva. — Sînt; 11. Pronume. — Luntre. — Planetă care se rotește în 165 ani în jurul soarelui; 12. Nu e frumoasă. — Cămașă înflorată. — Temperatură scăzută; 13. Scădere a căldurii. — Potrivit; 14. „Despre..., univers și lumi", opera principală de astronomie a genialului gînditor Giordano Bruno. — Ochi de lanț. Cuvinte rare: Acic.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52